

Bekendtgørelse af konkursloven

Herved bekendtgøres konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 588 af 1. september 1986 med de ændringer, der følger af lov nr. 384 af 10. juni 1987, lov nr. 387 af 10. juni 1987, lov nr. 389 af 7. juni 1989, lov nr. 215 af 10. april 1991, lov nr. 363 af 6. juni 1991, lov nr. 313 af 17. maj 1995, lov nr. 1082 af 20. december 1995, lov nr. 382 af 22. maj 1996, lov nr. 385 af 22. maj 1996 og lov nr. 1223 af 27. december 1996. Justitsministeriets lovbekendtgørelse nr. 118 af 4. februar 1997

Afsnit I

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Ved fristdagen forstås i denne lov

- 1) den dag, da skifteretten modtog anmeldelse om betalingsstandsning eller begæring om akkordforhandling, gældssanering eller konkurs,
- 2) dagen for skyldnerens død, såfremt dødsboet behandles efter reglerne om insolvente boer, jf. §§ 69-72 i lov om skifte af dødsboer,
- 3) dagen for beslutningen om likvidation af et aktieselskab eller anpartsselskab, hvis skifteretten inden tre måneder efter denne beslutning modtager anmeldelse om betalingsstandsning eller begæring om akkordforhandling eller konkurs, eller det tidligste af de nævnte tidspunkter.

Stk. 2. Ophører en betalingsstandsning, regnes dagen for anmeldelsen dog for fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter ophøret modtager begæring om akkordforhandling, gældssanering eller konkurs.

Stk. 3. Selv om en begæring om akkordforhandling ikke fører til stadfæstelse af tvangsakkord, regnes dagen for begæringens modtagelse dog for fristdag, hvis begæring om gældssanering eller konkurs modtages inden tre uger efter, at begæringen om akkordforhandling blev tilbagekaldt eller forkastet eller akkordforhandling ophørte.

Stk. 4. Selv om en begæring om gældssanering ikke fører til kendelse om gældssanering, regnes dagen for begæringens modtagelse dog for fristdag, hvis begæring om konkurs eller akkordforhandling modtages inden tre uger efter, at begæringen blev tilbagekaldt eller gældssanering blev nægtet.

Stk. 5. Tilbagekaldes eller afslås en konkursbegæring, bevarer denne dog sin virkning, for så vidt angår fastsættelsen af fristdagen, hvis skifteretten inden tre uger efter tilbagekaldelsen eller afslaget modtager ny begæring om konkurs eller begæring om akkordforhandling eller gældssanering eller anmeldelse om betalingsstandsning.

§ 2. Ved nærstående forstås i denne lov

- 1) ægtefæller, slægtninge i op- og nedstigende linjer, søskende, de nævnte personers ægtefæller og andre personer, der har stået hinanden særlig nær,
- 2) et selskab og en person, såfremt personen eller dennes nærstående direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af selskabets kapital,

- 3) to selskaber, såfremt det ene eller dettes nærstående direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af det andet selskabs kapital, eller såfremt en væsentlig del af begge selskabers kapital direkte eller indirekte ejes af samme person eller selskab eller af indbyrdes nærstående personer eller selskaber,
- 4) andre personer, selskaber eller organisationer, som har tilsvarende interessefællesskab som under nr. 2 eller 3 angivet.

§ 3. Anmeldelse om betalingsstandsning eller begæring om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering indgives til skifteretten på det sted, hvorfra skyldnerens erhvervsmæssige virksomhed udøves.

Stk. 2. Udøver skyldneren ikke erhvervsmæssig virksomhed her i riget, indgives anmeldelsen eller begæringen til skifteretten i den retskreds, hvor han har sit hjemting.

Stk. 3. Er en skyldners konkursbo allerede under behandling ved en skifteret, indgives begæring om ny konkurs dog til denne skifteret.

§ 4. I de områder, der er henlagt under Københavns Byret og retterne i Frederiksberg birk, Gentofte, Lyngby, Gladsaxe, Ballerup, Hvidovre, Rødovre, Glostrup, Brøndbyerne, Tåstrup, Tårnby og Hørsholm, indgives de i § 3 nævnte anmeldelser og begæringer til SØ- og Handelsretten i København, jf. dog § 3, stk. 3.

§ 5. En anmeldelse eller begæring, som ikke er indgivet til den rette skifteret, henvises om muligt til denne, forsynet med påtegning om dagen for modtagelsen.

Stk. 2. Præsidenten for en landsret eller præsidenten for SØ- og Handelsretten i København kan henvise en anmeldelse, en begæring eller et bo, som efter § 3 eller § 4 skulle behandles af en ret inden for den pågældende præsidents embedsområde, til en anden ret, såfremt det findes mere hensigtsmæssigt, at behandlingen sker ved denne ret. Der kan endvidere ske henvisning af begæring fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om opløsning af selskaber, erhvervsdrivende fonde og erhvervsdrivende virksomheder.

§ 6. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter afgørelser af udenlandske domstole og myndigheder vedrørende konkurs, tvangsakkord og anden lignende insolvensbehandling skal have bindende virkning og kunne fuldbyrdes her i riget, såfremt de har sådanne virkninger i den stat, hvor afgørelsen er truffet, og anerkendelsen og fuldbyrdelsen ikke ville være åbenbart uforenelig med landets retsorden.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, under hvilke betingelser en fremmed stats lovgivning kommer til anvendelse ved bestemmelsen af retsvirkningerne af konkurs, tvangsakkord og anden lignende insolvensbehandling, for så vidt anvendelsen ikke ville være åbenbart uforenelig med landets retsorden.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter et bostyre i tilfælde af konkurs, tvangsakkord eller lignende insolvensbehandling, som efter stk. 1 har virkning her i riget, skal kunne udøve samme beføjelser, som tilkommer det efter lovgivningen i den stat, hvor bostyret er udpeget.

§ 7. Anmeldelse om betalingsstandsning og begæring om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering indgives skriftligt og skal så vidt muligt angive skyldnerens fulde navn, personnummer og bopæl, det navn, hvorunder han eventuelt driver forretning (firma), hans erhvervsgren, samt hvorfra hans erhvervsvirksomhed drives. Er skyldneren et aktie- eller anpartsselskab, skal registreringsnummeret så vidt muligt angives. Dokumenter, der påberåbes, vedlægges.

Stk. 2. Skifteretten påfører anmeldelsen eller begæringen datoen for dens modtagelse.

§ 8. Skifteretten kan meddele den, som indgiver anmeldelse eller begæring som omtalt i § 7, en kort frist, i almindelighed ikke ud over en uge, til at fremskaffe manglende oplysninger eller til at udsende påbudte meddelelser.

§ 9. Anmeldelse om betalingsstandsning og begæring om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering offentliggøres ikke.

Stk. 2. Enhver, der har retlig interesse deri, kan hos skifteretten få oplysning om, hvorvidt og hvornår en skyldner har indgivet anmeldelse eller begæring som nævnt i stk. 1, og hvem der er beskikket som tilsyn for den pågældende.

Stk. 3. Har en anmeldelse eller begæring som nævnt i stk. 1 været fremlagt i et offentligt retsmøde, kan enhver, der har retlig interesse deri, forlange udskrift af retsbøgerne og de fremlagte dokumenter, der beror hos retten, efter reglerne i retsplejelovens § 41.

Kapitel 2

Betalingsstandsning

§ 10. En skyldner, der ikke mener sig i stand til at opfylde sine forpligtelser, kan anmelde, at skyldneren har standset sine betalinger.

Stk. 2. Anmeldelsen skal indeholde skyldnerens forslag til, hvem der skal beskikkes som tilsyn under betalingsstandsningen, samt en erklæring fra den pågældende om, at denne er villig hertil og opfylder betingelserne i § 238. Anmeldelsen er uden virkning, hvis den ikke indeholder disse oplysninger.

§ 11. Skifteretten beskikker straks ved anmeldelsens modtagelse et tilsyn for skyldneren. Skifteretten er ikke bundet af skyldnerens forslag til, hvem der skal beskikkes som tilsyn.

Stk. 2. Samtidig fastsætter skifteretten tidspunktet for et møde med fordringshaverne. Mødet skal afholdes inden tre uger fra anmeldelsens modtagelse.

Stk. 3. Skifteretten kan efter tilsynets begæring bestemme, at der skal stilles passende sikkerhed for omkostningerne ved tilsynets virksomhed. Skifteretten kan undtagelsesvis bestemme, at omkostninger, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler, betales af statskassen.

§ 12. Tilsynet skal senest en uge efter beskikkelsen udsende en meddelelse om betalingsstandsningen til samtlige kendte fordringshavere med genpart til skifteretten. Meddelelsen skal vedlægges skyldnerens senest foreliggende årsregnskab eller efter omstændighederne uddrag heraf. Meddelelsen skal endvidere indeholde:

- 1) oplysning om skyldnerens vigtigste aktiver og passiver samt så vidt muligt en kreditorfortegnelse med angivelse af stillede sikkerheder,
- 2) oplysning om skyldnerens regnskabsføring,
- 3) en redegørelse for årsagerne til og formålet med betalingsstandsningen og
- 4) oplysning om tidspunktet for mødet med fordringshaverne.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at tilsynet sammen med den i stk. 1 nævnte meddelelse skal udsende en nærmere angivet vejledning om fordringshavernes retsstilling under betalingsstandsning.

§ 13. Skifteretten tager i forbindelse med mødet med fordringshaverne stilling til, om betalingsstandsningen kan opretholdes, jf. § 16 d.

Stk. 2. Udebliver skyldneren fra mødet uden lovligt forfald, træffer skifteretten bestemmelse om, at betalingsstandsningen ophører.

Stk. 3. Opretholdes betalingsstandsningen, træffer skifteretten efter begæring afgørelse om beskikkelse af et andet tilsyn eller om ændring af tilsynets sammensætning. Desuden kan de spørgsmål, der er nævnt i § 14, stk. 1, og § 16 a, behandles.

§ 14. Skifteretten kan efter begæring nedsætte et kreditorudvalg med højst 3 medlemmer. Er der i skyldnerens erhvervsvirksomhed mere end 25 ansatte, er en repræsentant for de ansatte berettiget til at indtræde i kreditorudvalget, der i så fald udgøres af højst 4 medlemmer.

Stk. 2. Er der nedsat et kreditorudvalg, skal tilsynet løbende holde udvalget underrettet om betalingsstandsningens forløb.

§ 15. Skyldneren må ikke foretage dispositioner af væsentlig betydning uden tilsynets samtykke. Betaling af gæld må kun ske i overensstemmelse med konkursordenen, eller hvis betaling er nødvendig for at afværge tab.

Stk. 2. Skyldneren skal aflægge regnskab over for tilsynet efter dettes nærmere bestemmelse.

Stk. 3. Tilsynet kan antage fornøden sagkyndig bistand.

Stk. 4. Er der nedsat et kreditorudvalg, skal tilsynet forud underrette udvalget om påtænkte, særlig væsentlige dispositioner. Endvidere skal tilsynet forud underrette fordringshaverne om sådanne dispositioner, medmindre de er nødvendige af hensyn til bevarelsen af skyldnerens virksomhed, rimelig varetagelse af fordringshavernes fælles interesser i øvrigt eller erhvervelsen af dagliglivets fornødenheder.

Stk. 5. Såfremt fordringshavere, der repræsenterer en fjerdedel af de kendte usikrede fordringshavere, gør indsigelse mod gennemførelsen af påtænkte dispositioner som nævnt i stk. 4, må disse kun gennemføres, såfremt tilsynet indkalder fordringshaverne til et møde og et flertal af de mødte fordringshavere godkender dispositionerne. I begge henseender er fordringernes beløb afgørende. Har der været udsendt underretning til fordringshaverne, jf. stk. 4, 2. pkt., skal indsigelsen være kommet frem til tilsynet inden 7 dage efter underretningens afsendelse.

§ 16. Under betalingsstandsningen kan arrest eller udlæg ikke foretages i skyldnerens aktiver, og skyldnerens ejendom kan ikke tages til brugeligt pant. Dette gælder dog ikke for pantefordringer, som ikke ville kunne omstødes i tilfælde af konkurs. Krav, som skyldneren erhverver under betalingsstandsningen, kan ikke berigtiges ved modregning med fordringer på skyldneren, som er erhvervet før fristdagen.

Stk. 2. Der kan ikke ske rådighedsberøvelse på grundlag af arrest, og der kan ikke ske rådighedsberøvelse eller søges fyldestgørelse på grundlag af udlæg, som ville bortfalde i tilfælde af konkurs, medmindre udlæg er foretaget på grundlag af en pantefordring, som ikke ville kunne omstødes. Skifteretten kan dog bestemme, at der kan foretages rådighedsberøvelse.

Stk. 3. Ved udlæg i fordringer finder retsplejelovens § 523, stk. 2-4, tilsvarende anvendelse. Udlagte fordringer kan indkræves, når de forfalder. Betales udlagte fordringer, forbliver det indkomne beløb i fogedrettens besiddelse.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 2 medfører ikke tab af en af udlægget følgende sikkerhedsret.

§ 16 a. Såfremt det må anses for nødvendigt af hensyn til betalingsstandsningens formål, kan skifteretten, når skyldneren med tilsynets samtykke fremsætter begæring herom, bestemme, at der ikke skal kunne foretages udlæg eller rådighedsberøvelse, herunder overtagelse til brugeligt pant, eller søges fyldestgørelse på grundlag af pantefordringer, som ikke ville kunne omstødes i tilfælde af konkurs.

Stk. 2. Træffer skifteretten afgørelse efter stk. 1, skal skyldneren betale løbende ydelser på de i stk. 1 nævnte pantefordringer, efterhånden som de forfalder. Med henblik på betalingen af disse ydelser kan skifteretten bestemme, at skyldneren med passende mellemrum skal indbetale nærmere fastsatte beløb på en særskilt konto i bank eller sparekasse. Tilsynet afgiver straks indberetning til skifteretten, såfremt indbetaling ikke er sket senest 7 dage efter betalingsfristen ifølge skifterettens afgørelse.

Stk. 3. Skifteretten kan bestemme, at stk. 2 ikke skal gælde med hensyn til bestemte pantefordringer, som ikke kan forventes dækket af pantet.

§ 16 b. Personer, som er ansat i skyldnerens erhvervsvirksomhed, og som vederlægges periodevis bagud, kan kræve, at skyldneren stiller betryggende sikkerhed for det til enhver tid først forfaldende vederlag, for så vidt det vedrører tiden efter anmeldelsen af betalingsstandsning. Stilles sikkerheden

ikke inden 14 dage eller, hvis tiden for den ansattes ydelse til skyldneren er kommet, uden ugrundet ophold, kan den ansatte ophæve arbejdsaftalen.

§ 16 c. Er en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag, overgivet til skyldneren efter, at skifteretten har modtaget anmeldelse om betalingsstandsning, kan ydelsen kræves tilbage, medmindre tilsynet tiltræder aftalen. Er forfaldstid for modydelsen ikke kommet, skal der på opfordring stilles sikkerhed for denne.

Stk. 2. Er der rådet således over ydelsen, at den ikke kan tilbageleveres i væsentlig uforandret stand, og kommer skyldneren senere under konkurs, svarer boet vederlag efter reglen i § 94, nr. 2. Har konkursboet rådet over ydelsen, svares vederlag dog efter reglen i § 93, nr. 3.

§ 16 d. Skifteretten træffer bestemmelse om, at betalingsstandsningen ophører:

- 1) hvis betalingsstandsningen savner et rimeligt formål,
- 2) hvis skyldneren ikke samarbejder loyalt, eller
- 3) hvis der i øvrigt ikke på betryggende måde arbejdes på at opnå en samlet ordning med kreditorerne.

Stk. 2. Tilsynet skal straks give skifteretten underretning, såfremt det viser sig, at en af de i stk. 1 nævnte omstændigheder foreligger.

Stk. 3. Inden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, skal der gives skyldneren, tilsynet og de eventuelt fremmødte fordringshavere lejlighed til at udtale sig. Der kan eventuelt gives skyldneren en kort frist til at indlede nyt samarbejde.

§ 16 e. Betalingsstandsningen ophører endvidere, hvis:

- 1) skyldneren tilbagekalder anmeldelsen,
- 2) forhandling om tvangsakkord åbnes,
- 3) gældssanerings sag indledes,
- 4) konkursdekret afsiges, eller
- 5) tre måneder fra fristdagen er forløbet.

Stk. 2. Skifteretten kan under ganske særlige omstændigheder forlænge den i stk. 1, nr. 5, nævnte frist med indtil tre måneder ad gangen, hvis skyldneren anmoder herom inden fristens udløb. Fristen kan dog ikke forlænges ud over i alt et år fra fristdagen. En anmodning om forlængelse skal være skriftlig og indeholde en redegørelse for baggrunden for og formålet med forlængelsen. Anmodningen skal være vedlagt en udtalelse fra tilsynet og, hvis der er nedsat et kreditorudvalg, tillige en udtalelse fra dette. Skifteretten kan indkalde fordringshaverne til et møde, jf. § 13, med henblik på at drøfte spørgsmålet om forlængelse.

Stk. 3. Ophører betalingsstandsningen efter stk. 1, nr. 1, eller efter § 13, stk. 1-2, eller § 16 d, eller forlænger skifteretten fristen efter stk. 2, skal tilsynet inden en uge give meddelelse herom til samtlige kendte fordringshavere.

Afsnit II

Konkurs

Kapitel 3

Indtræden af konkurs

§ 17. Er en skyldner insolvent, skal hans bo tages under konkursbehandling, når det begæres af skyldneren eller en fordringshaver.

Stk. 2. En skyldner er insolvent, hvis han ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående.

§ 18. Erkender skyldneren at være insolvent, eller har han standset sine betalinger, eller har der ved udlæg inden for de sidste tre måneder før konkursbegæringens modtagelse ikke kunnet opnås dækning hos ham, antages insolvens i almindelighed at foreligge.

§ 19. Ophævet.

§ 20. En fordringshaver kan ikke forlange skyldneren erklæret konkurs, hvis

- 1) hans fordring er sikret ved betryggende pant i skyldnerens ejendom,
- 2) hans fordring af tredjemand er sikret ved betryggende pant og konkursbegæringen strider mod vilkårene for sikkerhedsstillelsen, eller
- 3) hans fordring er uforfalden og af tredjemand er eller tilbydes sikret ved betryggende pant.

Stk. 2. Ligestillet med pant er anden tilsvarende sikkerhed. Ligestillet med pant i tredjemands ejendom er sikker selvskyldnerkaution.

§ 21. Foreligger der samtidig flere konkursbegæring, bestemmer skifteretten, hvilken begæring der først skal behandles.

Stk. 2. Konkurs anses for at være begæret på den dag, da den første begæring indkom til skifteretten, jf. § 1.

Stk. 3. En konkursbegæring kan tilbagekaldes, indtil endeligt konkursdekret er afsagt.

§ 22. Skyldneren skal vedlægge sin konkursbegæring en opgørelse over aktiver og passiver samt en liste over fordringshaverne.

Stk. 2. Skifteretten indkalder skyldneren til møde og kan afkræve ham mundtlige eller skriftlige oplysninger om hans økonomiske forhold.

Stk. 3. Udebliver skyldneren, anses hans begæring for bortfaldet.

§ 23. En fordringshavers konkursbegæring skal angive de omstændigheder, hvorpå begæringen støttes. Begæringen indgives i to eksemplarer.

Stk. 2. Skifteretten lader straks begæringen forkynde for skyldneren og indkalder samtidig med mindst aftens varsel skyldneren og vedkommende fordringshaver til et møde i skifteretten, der så vidt muligt bør afholdes senest tre dage efter konkursbegæringens modtagelse.

Stk. 3. Forkyndelse af konkursbegæringen kan undlades, hvis skyldneren på anden måde er gjort bekendt med den.

Stk. 4. Udebliver fordringshaveren, anses begæringen for bortfaldet.

Stk. 5. Skifteretten kan tillægge skyldnerens udeblivelse uden lovligt forfald eller hans undladelse af at give fyldestgørende svar på skifterettens spørgsmål betydning som bevis for rigtigheden af fordringshaverens anbringender. Finder skifteretten i særlige tilfælde ikke på forsvarlig måde at kunne træffe afgørelse i spørgsmålet om konkurs uden skyldnerens tilstedeværelse, kan denne bestemme, at han skal fremstilles af politiet.

§ 23 a. Har fordringshaveren eller skyldneren lovligt forfald, eller taler ganske særlige omstændigheder i øvrigt derfor, kan skifteretten give en kort udsættelse med behandlingen af konkursbegæringen.

§ 24. Søger skyldneren en ordning med fordringshaverne, og skønner skifteretten, at der er rimelig udsigt til, at en ordning kan opnås, kan afgørelsen om konkurs udsættes på skyldnerens begæring. Skyldneren skal samtidig med begæringen fremkomme med et forslag til, hvem der skal beskikkes som tilsyn under udsættelsen, samt en erklæring fra den pågældende om, at denne er villig hertil og opfylder betingelserne i § 238.

Stk. 2. Udsætter skifteretten afgørelsen om konkurs efter stk. 1, finder reglerne i §§ 11-16 d tilsvarende anvendelse. Skifteretten kan dog i tilfælde, hvor udsættelse sker under betalingsstandsning, bestemme, at § 11, stk. 2, jf. § 13, ikke skal finde anvendelse, og at tilsynet i

stedet for meddelelse og oplysninger efter § 12 alene skal udsende en meddelelse om udsættelsen til fordringshaverne med genpart til skifteretten.

Stk. 3. Udsættelse efter stk. 1 kan gives med indtil tre måneder. § 16 e, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Tilbagekaldes eller afslås konkursbegæringen, efter at der har været givet udsættelse efter stk. 1, eller forlænger skifteretten fristen, skal tilsynet inden en uge give meddelelse herom til samtlige kendte fordringshavere.

§ 25. Er der åbnet forhandling om tvangsakkord, udsættes på skyldnerens begæring afgørelsen om konkurs, medmindre skifteretten skønner, at der ikke er rimelig udsigt til, at en akkord vil blive tilvejebragt.

Stk. 2. Stadfæstes akkordforslaget, bortfalder konkursbegæringen. Meddelelse herom gives til den, der har indgivet konkursbegæringen.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 24, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

§ 26. Kan afgørelse om konkurs ikke straks træffes, kan skifteretten efter anmodning fra en fordringshaver fratage skyldneren rådighed over ejendele, som kan inddrages under eventuel konkursbehandling, hvis

- 1) skyldneren samtykker i fratagelsen,
- 2) skyldneren uden lovligt forfald udebliver fra møde i skifteretten,
- 3) skyldneren må antages at holde sig skjult, eller
- 4) der er fare for, at skyldneren vil råde over ejendele til skade for fordringshaverne.

Stk. 2. Skifteretten træffer de fornødne foranstaltninger til at hindre uberettiget råden.

Begrænsninger i skyldnerens rådighed kan gøres gældende over for tredjemand, hvis denne kendte eller burde kende begrænsningerne.

Stk. 3. Foranstaltninger, der ikke kan opsættes, foretages af skifteretten eller den, som skifteretten udpeger dertil.

Stk. 4. Rådighedsfratagelsen ophører, hvis konkursbegæringen tilbagekaldes eller ikke tages til følge, eller hvis skifteretten bestemmer det.

§ 27. Kan konkursboets midler ikke dække de med konkursbehandlingen forbundne omkostninger, hæfter den eller de, der har begæret konkurs, solidarisk for det manglende beløb indbyrdes med lige store andele.

Stk. 2. Afsigelse af konkursdekret er betinget af sikkerhedsstillelse for de i stk. 1 nævnte omkostninger, medmindre disse utvivlsomt kan dækkes af konkursboets midler. Hvor særlige hensyn til skyldneren eller en fordringshaver taler herfor, kan skifteretten dog undlade at kræve sikkerhedsstillelse. I så fald betales omkostninger, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler, af statskassen.

§ 28. Har en fordringshaver begæret konkurs, uden at betingelserne for konkurs var opfyldt, og kunne dette være undgået ved fornøden agtpågivenhed, skal han betale skyldneren erstatning for tab og godtgørelse for tort uden hensyn til, om konkurs er indtrådt.

Stk. 2. Viser det sig, at fordringen ikke bestod, indtræder ansvar efter stk. 1, selv om intet kan bebrejdes den, der begærede konkurs.

Stk. 3. Under særlige omstændigheder kan skifteretten bestemme, at en fordringshavers begæring om konkurs kun kan tages til følge, hvis der stilles en af skifteretten fastsat sikkerhed for eventuelt erstatningsansvar efter stk. 1 og 2.

Kapitel 4

Konkursens virkninger

§ 29. Ved afsigelsen af konkursdekretet mister skyldneren retten til at overdrage eller opgive sine ejendele, modtage betaling og andre ydelser, modtage opsigelser, reklamationer og lignende erklæringer, stifte forpligtelser eller på anden måde råde over sin formue med virkning for boet.

§ 30. Efter udløbet af det døgn, hvori bekendtgørelse i Statstidende om konkursen har fundet sted, har skyldnerens urådighed virkning over for enhver. Indtil dette tidspunkt har urådigheden virkning over for den, som kendte eller burde kende konkursen.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder kun, hvis ikke andet følger af reglerne om værdipapirer og om tinglysning eller anden registrering.

§ 31. Efter konkursdekretets afsigelse kan udlæg eller arrest ikke foretages i den af konkursen omfattede formue.

Stk. 2. Den, som har tilbageholdsret i boets ejendele, indtil et bestemt beløb er betalt, kan uanset konkursen foretage udlæg i de tilbageholdte ejendele og søge fyldestgørelse deri. Udlæg kan dog kun gøres, hvis fordringen er fastslået ved skifterettens dom eller på anden for boet bindende måde og boet trods opfordring fremsat mindst to uger inden udlæggets foretagelse ikke har betalt beløbet.

Stk. 3. Arrest foretaget inden konkursen bortfalder.

Stk. 4. Brugspanteret efter retsplejelovens kapitel 54 kan ikke udøves efter konkursdekretets afsigelse.

Kapitel 5

Konkursmassen

§ 32. Konkursen omfatter skyldnerens formue ved afsigelsen af konkursdekretet, og hvad der under konkursen tilfalder ham.

§ 33. Skyldnerens indtægter ved egen virksomhed under konkursen, og hvad der træder i stedet derfor, indgår ikke i konkursmassen.

§ 34. Arv, der tilfalder skyldneren, indgår i konkursmassen, medmindre andet følger af arveladers gyldige bestemmelse, eller konkursboet afstår fra arven.

Stk. 2. Indsigelse mod et testamente, der begrænser skyldnerens arv, kan ikke rejses af konkursboet.

Stk. 3. Skyldneren kan give samtykke til, at arveladerens efterlevende ægtefælle hensidder i uskiftet bo.

§ 35. Indgår under konkursen arv i konkursboet, kan dødsboet med konkursboets tiltrædelse skiftes privat.

Stk. 2. Krav mod konkursboet i medfør af §§ 27 og 28 i lov om skifte af dødsboer er massekrav.

§ 36. Aktiver, hvori udlæg for skyldnerens gæld ikke kan foretages, indgår kun i konkursmassen, når dette særligt er bestemt.

§ 37. Lejemål om hus eller husrum, der tjener til bolig for skyldneren, samt boligret, der beror på andel eller aktiebesiddelse, kan inddrages under boet, når dette efter skifterettens skøn findes rimeligt begrundet i boets økonomiske interesse i inddragelsen.

Stk. 2. Om opsigelse af lejemål gælder reglerne i kapitel 7.

Kapitel 6

Krav mod boet

§ 38. Konkursmassen anvendes til fyldestgørelse af dem, der ved konkursdekretets afsigelse havde krav mod skyldneren, jf. dog § 30, samt af krav på indkomstskat i henhold til selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven vedrørende indkomstår, der udløber efter konkursdekretets afsigelse.

§ 39. Et regreskrav, som er opstået ved indfrielse af skyldnerens forpligtelse, anses for opstået samtidig med denne forpligtelse.

§ 40. Alle krav mod skyldneren, som skal fyldestgøres af konkursmassen, kan af boet fordres omsat til penge.

Stk. 2. Fordringer i fremmed mønt omsættes til dansk mønt efter kursen den dag, da konkursdekretet blev afsagt.

§ 41. Boet kan erlægge en ydelse eller foretage udlodning, selv om skyldneren endnu ikke var berettiget til at frigøre sig ved erlæggelse af ydelsen.

§ 42. Den, som på fristdagen havde en fordring på skyldneren, kan, selv om fordringen ikke var forfalden, benytte den til modregning med dens fulde beløb over for en fordring, som da tilkom skyldneren, medmindre modregning var udelukket på grund af fordringernes beskaffenhed.

Stk. 2. Modregning mellem fordringer, som begge er erhvervet efter fristdagen, men inden konkursdekretets afsigelse, kan ske efter reglerne i stk. 1.

Stk. 3. En fordring på skyldneren, som er erhvervet fra tredjemand ved overdragelse eller retsforfølgning senere end tre måneder før fristdagen, kan ikke anvendes til modregning over for en fordring, som skyldneren havde, da den anden erhvervede sin fordring. Det samme gælder, hvis erhvervelsen er sket tidligere og erhververen da indså eller burde indse, at skyldneren var insolvent.

Stk. 4. Modregning kan ikke ske, hvis skyldnerens krav mod fordringshaveren er erhvervet under sådanne omstændigheder, at erhvervelsen i forbindelse med modregning må sidestilles med en omstødelig betaling.

§ 43. De i § 98 nævnte efterstillede krav kan ikke benyttes til modregning, medmindre boet giver dækning for kravet.

§ 44. Er en fordring, som ellers kunne benyttes til modregning, betinget, og er betingelsen ikke opfyldt, skal fordringshaveren indbetale sin skyld til boet. Opfyldes betingelsen senere, kan fordringshaveren som massekrav fordre udbetalt det beløb, der kunne have været afgjort ved modregning, hvis betingelsen havde været opfyldt. Er det ved boets opgørelse uvist, om betingelsen vil blive opfyldt, afsættes det fornødne beløb til dækning af fordringshaverens mulige krav, jf. § 147, stk. 2.

§ 45. Overdrager boet en fordring, således at fordringshaveren derved mister adgang til modregning, skal boet erstatte ham det derved forvoldte tab.

§ 46. Opnås gennem pant eller anden sikkerhedsret i skyldnerens ejendom delvis dækning for en fordring mod skyldneren, gives i boet kun dividende af restfordringen.

§ 47. Hæfter flere skyldnere solidarisk, nedsættes fordringshaverens ret til dividende af hele sin fordring i en skyldners bo ikke ved

- 1) afdrag fra en medskyldner, som havde ret til at søge det betalte tilbage fra skyldneren,
- 2) afdrag, der er dividende fra en medskyldners bo,
- 3) afdrag, som fordringshaveren har modtaget fra en medskyldner senere end tre måneder før fristdagen.

Stk. 2. Afdragsbetalingen nedsætter dog fordringshaverens ret til dividende i det omfang, medskyldneren hos skyldneren har opnået dækning, som ikke omstødes.

§ 48. Opnår fordringshaveren mere, end han har krav på, fordeles det overskydende mellem skyldnerne eller deres boer efter, hvad der under hensyn til retsforholdet mellem dem skal påhvile hver især. I øvrigt haves intet krav mod boerne.

§ 49. Anmeldes i et bo en fordring og krav på regres fra en medskyldner for samme fordring, beregnes dividenden fælles for begge fordringer. Den regresberettigede kan kun kræve den del af dividenden, som bliver tilbage, efter at den fælles fordringshaver har fået det, som tilkommer ham. Har flere medskyldnere krav på regres, skal overskuddet, efter at fordringshaveren har fået fuld betaling, fordeles mellem dem efter princippet i § 48.

§ 50. Har en medskyldner sikkerhed i skyldnerens ejendom for sit regreskrav, og anmeldes hovedfordringen i boet, nedsættes medskyldnerens ret til at benytte sikkerheden med det beløb, der udbetales fordringshaveren som dividende af den del af hovedfordringen, der svarer til den sikrede del af regresfordringen.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvor medskyldneren har adgang til fyldestgørelse gennem modregning.

§ 51. En regresberettiget skyldner, som senere end tre måneder før fristdagen har indfriet fordringen, har - indtil han har fået udbetalt det beløb, han kunne have krævet, hvis skyldneren havde været solvent - samme dividenderet i den regrespligtige skyldners bo, som fordringshaveren ville have haft, hvis han ikke havde fået denne betaling.

Stk. 2. Har flere skyldnere tilsammen indfriet fordringen, skal den dividende, de kan kræve i de medforpligtedes boer, fordeles mellem dem efter princippet i § 48.

§ 52. Bestemmelserne i §§ 47-51 finder tilsvarende anvendelse, hvor fordringshaveren har pant eller anden sikkerhed i tredjemands ejendom.

Kapitel 7

Gensidigt bebyrdende aftaler

§ 53. Bestemmelserne i dette kapitel anvendes kun, hvis ikke andet følger af andre lovbestemmelser eller af vedkommende retsforholds beskaffenhed. Reglen i § 61, stk. 2, finder dog anvendelse uanset lejelovgivningens bestemmelser om uopsigelighed.

§ 54. Medkontrahenten ifølge en gensidigt bebyrdende aftale, som ved konkursens begyndelse ikke er opfyldt af skyldneren, kan holde sin ydelse tilbage eller, hvis ydelsen er afsendt fra leveringsstedet, hindre dens overgivelse til boet, indtil sikkerhed for modydelsens rigtige erlæggelse stilles. Dette gælder, uanset om tiden for erlæggelsen af skyldnerens ydelse er kommet.

§ 55. Boet kan indtræde i de af skyldneren indgåede gensidigt bebyrdende aftaler.

Stk. 2. Medkontrahenten kan forlange, at boet uden ugrundet ophold tager stilling til, om det vil indtræde i aftalen. Der kan ved aftalen træffes nærmere bestemmelse om fristens længde.

§ 56. Indtræder boet i aftalen, bliver det berettiget og forpligtet på aftalens vilkår.

Stk. 2. Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, bliver boet ved sin indtræden forpligtet til at udrede vederlaget for tiden efter konkursdekretets afsigelse som massekrav.

§ 57. Er tiden for ydelsen til boet kommet, kan medkontrahenten fordre, at boet, hvis det indtræder i aftalen, uden ugrundet ophold erlægger modydelsen eller, hvis henstand er givet, stiller sikkerhed for erlæggelsen. Samme ret har medkontrahenten, hvis han har erlagt en ydelse, som han kunne have krævet tilbage, hvis boet ikke var indtrådt i aftalen.

Stk. 2. Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, og erlægges vederlaget periodevis bagud, skal sikkerheden til enhver tid dække det først forfaldne vederlag, for så vidt det vedrører tiden efter konkursen.

Stk. 3. Finder skifteretten, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 ikke giver medkontrahenten tilstrækkelig betryggelse, kan den bestemme, at boet, som indtræder i aftalen, skal stille sikkerhed i videre omfang. Aftaler om sikkerhedsstillelse kan tilsidesættes af skifteretten, hvis de er urimeligt tyngende for boet.

§ 58. Indtræder boet ikke i aftalen, eller stiller det ikke foreskrevet sikkerhed, jf. § 57, kan medkontrahenten hæve aftalen.

Stk. 2. Medkontrahenten kan ligeledes hæve aftalen, såfremt han bortset fra konkursen havde adgang hertil.

Stk. 3. Har medkontrahenten helt eller delvis erlagt sin ydelse, kan han kun hæve aftalen og kræve det erlagte tilbage, hvis reglerne om vedkommende retsforhold berettiger ham dertil.

§ 59. Indtræder boet ikke i aftalen, kan medkontrahenten i boet fordre erstatning for sit tab ved, at aftalen ikke opfyldes, jf. dog § 61.

§ 60. Er en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag, kommet boet i hænde efter konkursens begyndelse, og indtræder boet ikke i aftalen efter foranstående regler, skal boet tilbagelevere ydelsen.

§ 61. Boet kan, selv om længere varsel eller uopsigelighed er aftalt, med sædvanligt eller rimeligt varsel opsige en aftale om et vedvarende retsforhold. Dette gælder dog ikke, hvis længere varsel er sikret mod skyldnerens fordringshavere ved tinglysning eller anden lignende offentlig registrering.

Stk. 2. Skyldnerens medkontrahent kan i forhold til boet ligeledes opsige aftalen med sædvanligt eller rimeligt varsel. Dette gælder dog ikke, hvis skyldneren havde adgang til at overdrage sin ret.

Stk. 3. Når særlige grunde taler derfor, kan det pålægges den, der opsiger aftalen efter stk. 1 eller 2, at yde erstatning for tab ved, at opsigelsen er sket med forkortet varsel. I skyldnerens bo er et sådant krav almindelig konkursfordring.

§ 62. Har skyldneren lejet eller forpagtet fast ejendom til brug for sin erhvervsvirksomhed, og kan boet ikke straks afgive erklæring om, hvorvidt det vil indtræde i aftalen, jf. § 55, kan medkontrahenten fordre, at boet påtager sig som massekrav at betale forholdsmæssigt vederlag for tiden fra konkursdekretets afsigelse, indtil erklæring afgives.

§ 63. Boet bør snarest muligt træffe afgørelse om, hvorvidt det vil indtræde i arbejdsaftaler med personer, der er ansat i skyldnerens erhvervsvirksomhed.

Stk. 2. Såfremt boet inden to uger efter dekretets afsigelse erklærer ikke at ville indtræde i aftalen, er krav på arbejdsvederlag for tiden fra dekretets afsigelse til erklæringen stillet som vederlag for den forudgående periode. Dog er krav på vederlag for den tid, den ansatte faktisk har udført arbejde for boet, massekrav. Afgiver boet først senere erklæring om ikke at ville indtræde, er kravet for tiden fra dekretets afsigelse til boets erklæring massekrav.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 kan den ansatte hæve aftalen, hvis den af konkursen følgende ændring af forholdene giver ham særlig grund dertil.

Kapitel 8

Omstødelse

§ 64. Gaver, som er fuldbyrdet senere end seks måneder før fristdagen, kan fordres omstødt.

Stk. 2. Gaver, som er fuldbyrdet tidligere, men senere end et år før fristdagen, kan fordres omstødt, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved fuldbyrdelsen blev insolvent. For gaver til skyldnerens nærstående gælder samme regel, hvis gaven er fuldbyrdet senere end to år før fristdagen.

Stk. 3. Undtaget fra omstødelse er lejlighedsgaver og lignende gaver og understøttelser, som ikke stod i misforhold til skyldnerens kår.

§ 65. Har skyldneren senere end seks måneder før fristdagen givet afkald på arv, som er tilfaldet ham, kan afkaldet fordres omstødt. Er arv udloddet, rettes kravet mod den, der som følge af afkaldet har modtaget arv, eller hvis arvelod derved er blevet forøget.

Stk. 2. Afkald, som er givet tidligere, men senere end to år før fristdagen, kan fordres omstødt, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved afkaldet blev insolvent.

§ 66. Har skyldneren senere end seks måneder før fristdagen til fordel for nærstående i løn, andet arbejdsvederlag eller pension betalt beløb, som åbenbart overstiger, hvad der under hensyn til det udførte arbejde, virksomhedens indtægter og omstændighederne i øvrigt må anses for rimeligt, kan betalingen fordres omstødt, for så vidt angår det overskydende beløb.

Stk. 2. Samme regel gælder om beløb, som er oppebåret tidligere, men senere end to år før fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved udbetalingen blev insolvent.

§ 67. Betaling af gæld, der er foretaget senere end tre måneder før fristdagen, kan fordres omstødt, hvis betalingen er sket med usædvanlige betalingsmidler, før normal betalingstid eller med beløb, som afgørende har forringet skyldnerens betalingsevne, forudsat at betalingen ikke under hensyn til omstændighederne fremtrådte som ordinær.

Stk. 2. Er sådan betaling sket til fordel for skyldnerens nærstående, kan den fordres omstødt, hvis den er foretaget senere end to år før fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved betalingen blev insolvent.

§ 68. Har skyldneren betalt veksel eller check, kan omstødelse ikke ske over for den, som ikke kunne nægte at modtage betalingen uden at miste veksel- eller checkret mod andre, medmindre det er godtgjort, at dækning ikke kunne være opnået hos disse. Derimod skal den, som ville have båret det endelige tab, hvis betalingen ikke var sket, udrede beløbet, såfremt de betingelser er opfyldt, som ville have været gældende for omstødelsen, hvis betalingen var sket til ham som fordringshaver.

§ 69. Bestemmelserne om omstødelse af betaling finder tilsvarende anvendelse på modregning, hvis modregning efter reglerne i § 42 ikke kunne være sket efter konkursdekretets afsigelse. Omstødelse kan dog altid ske, hvis fordringen på skyldneren er erhvervet fra tredjemand ved overdragelse eller retsforfølgning og erhververen da indså eller burde indse, at skyldneren var insolvent.

§ 70. Panteret eller anden sikkerhedsret, som ikke er tilsagt fordringshaveren ved gældens stiftelse, eller som ikke er sikret mod retsforfølgning uden unødigt ophold efter gældens stiftelse, kan fordres omstødt, hvis sikringsakten er foretaget senere end tre måneder før fristdagen.

Stk. 2. Er pantet stillet til fordel for en af skyldnerens nærstående, kan omstødelse ske, hvis sikringsakten under de i stk. 1 angivne omstændigheder er foretaget senere end to år før fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved pantsætningen blev insolvent.

§ 71. Udlæg, der er foretaget hos skyldneren senere end tre måneder før fristdagen, har ingen retsvirkning over for boet. Dette gælder, selv om retten er overdraget til tredjemand.

Stk. 2. Samme regel gælder om udlæg, som på begæring af en af skyldnerens nærstående er foretaget senere end to år før fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved retsforfølgningen blev insolvent.

Stk. 3. Ved udlæg for underholdsbidrag til ægtefælle, barn eller besvangret kvinde finder reglerne i stk. 1 og 2 dog kun anvendelse, hvis den bidragsberettigede begunstiges utilbørligt.

§ 72. Betaling af gæld foretaget efter fristdagen kan fordres omstødt, medmindre gæld er dækket efter reglerne om konkursordenen, eller betaling var nødvendig for at afværge tab, eller den, til fordel for hvem betaling skete, hverken vidste eller burde vide, at betalingsstandsning var indtrådt, eller at begæring om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering var indgivet.

Stk. 2. Andre dispositioner, der er foretaget efter fristdagen, kan fordres omstødt, medmindre dispositionen var nødvendig af hensyn til bevarelse af skyldnerens virksomhed, rimelig varetagelse af fordringshavernes fælles interesser eller erhvervelse af dagliglivets fornødenheder. Omstødelse kan dog ikke ske over for den, som med føje antog, at dispositionen var nødvendig som anført, eller som hverken vidste eller burde vide, at betalingsstandsning var indtrådt, eller at begæring om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering var indgivet.

Stk. 3. Har et af skifteretten beskikket tilsyn godkendt betalingen eller dispositionen, kan omstødelse kun ske, hvis tilsynet åbenbart har overskredet sine beføjelser.

§ 73. Er omstødelse betinget af, at dispositionen eller udlægget er sket inden for et bestemt tidsrum, anses betingelsen for opfyldt, hvis tinglysning eller anden sikringsakt, som er nødvendig for at opnå beskyttelse mod retsforfølgning, er foretaget inden for tidsrummet.

§ 74. Dispositioner, der på utilbørlig måde begunstiger en fordringshaver på de øvriges bekostning, eller hvorved skyldnerens ejendele unddrages fra at tjene til fordringshavernes fyldestgørelse, eller hans gæld forøges til skade for disse, kan fordres omstødt, såfremt skyldneren var eller ved dispositionen blev insolvent og den begunstigede kendte eller burde kende skyldnerens insolvens og de omstændigheder, som gjorde dispositionen utilbørlig.

§ 75. Omstødes en disposition eller en retsafølgning efter §§ 64-71, skal den begunstigede fralægge sig den berigelse, han har vundet, dog ikke ud over boets tab. Har den begunstigede modtaget kontante penge, eller er andre formuegoder senere omsat i penge, påvirkes kravet mod den begunstigede ikke af den måde, hvorpå pengene er anvendt.

Stk. 2. Udbytte, som oppebæres, efter at omstødelsessag er anlagt, skal tilsvares.

§ 76. Sker omstødelse efter § 72 eller § 74, skal den begunstigede svare erstatning efter almindelige regler.

§ 77. Hvis nogen af parterne forlanger det, skal hver tilbagelevere det modtagne, for så vidt det er i behold og tilbagelevering kan ske uden urimeligt værdispild. Den nødvendige udligning sker ved betaling fra en af siderne.

§ 78. I særlige tilfælde kan kravet mod den begunstigede nedsættes eller helt bortfalde, hvis gennemførelsen af kravet ville være urimeligt byrdefuld og omstændighederne i øvrigt taler derfor.

§ 79. Har modtageren overdraget det modtagne til tredjemand, har boet krav mod tredjemand efter reglerne i §§ 75-78, hvis denne kendte eller burde kende de omstændigheder, som begrunder krav på omstødelse.

Stk. 2. Er tredjemand en af skyldnerens nærstående, har boet, selv om han var i god tro, krav imod ham i det omfang, som angives i § 75, jf. §§ 77 og 78.

§ 80. Er en af tredjemand stillet sikkerhed eller kaution for skyldnerens gæld blevet frigivet som følge af en betaling eller retsafølgning, der kan omstødes, har boet krav mod tredjemand efter reglerne i §§ 75 og 76, jf. § 78, hvis tredjemand ved frigivelsen kendte eller burde kende de omstændigheder, som begrunder krav om omstødelse. Boet kan da forlange, at tredjemand på ny stiller et frigivet pant som sikkerhed, hvis dette er muligt.

Stk. 2. Er tredjemand en af skyldnerens nærstående, har boet, selv om han var i god tro, krav imod ham i det omfang, som angives i § 75, jf. § 78.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 udelukker ikke omstødelse i forhold til tredjemand efter reglerne i §§ 67, stk. 2, 70, stk. 2, 72 og 74.

§ 81. Retssag til gennemførelse af omstødelse kan anlægges indtil 12 måneder efter, at konkursdekret er afsagt. Sag kan endvidere anlægges inden seks måneder efter, at boets bestyrelse må antages at være blevet i stand til at gøre kravet gældende.

Stk. 2. Den i stk. 1 fastsatte frist anvendes ikke på indsigelser mod anmeldte fordringer eller andre krav, der fremsættes mod boet.

Kapitel 9

Fyldestgørelse af særlige rettigheder

§ 82. Hvad der tilhører tredjemand eller af andre grunde ikke kan inddrages i konkursmassen, udleveres til den berettigede.

§ 83. Er en genstand, som var i boets besiddelse, solgt efter anmeldelsesfristens udløb, har den, som havde ret til genstanden, men ikke inden salget havde gjort sin ret gældende, intet krav mod køberen, medmindre denne ikke var i god tro.

Stk. 2. Af boet kan den berettigede kun fordrer udbetalt det beløb, som boet har indvundet ved salget, medmindre boets bestyrelse var eller burde have været bekendt med tredjemands ret, eller salget ikke er sket på forsvarlig måde. Kravet er massekrav.

§ 84. Er retten til en genstand i boets besiddelse uvis, råder ejeren ikke over genstanden inden en rimelig tid efter at være opfordret dertil, eller har boet trods rimelige bestræbelser ikke kunnet komme i forbindelse med ejeren, kan genstanden sælges, hvis boet ikke uden uforholdsmæssigt store omkostninger eller ulempe for boets behandling kan vedblive med at sørge for den. Er genstanden udsat for hurtig fordærvelse, bør den sælges. Kan salg ikke finde sted, er boet berettiget til at skaffe genstanden bort. Inden salg eller bortskaffelse bør der så vidt muligt gives underretning til den eller de muligt berettigede.

Stk. 2. Bliver det fastslået eller erkendt af boet, at dette ikke havde retten til den solgte genstand, tilkommer det ved salget indvundne beløb den berettigede som massekrav.

§ 85. Under konkursen kan tvangsauktion over skyldnerens aktiver alene foretages efter begæring af boet eller med dets samtykke.

Stk. 2. Har nogen erhvervet ret over skyldnerens aktiver på en tvangsauktion, der er afholdt i strid med bestemmelsen i stk. 1, finder reglerne i § 30 tilsvarende anvendelse. Bortfalder retten, ophæves tvangsauktionen om fornødent ved en af fogedretten afsagt kendelse.

§ 86. Har boet ikke inden seks måneder efter konkursdekretets afsigelse begæret tvangsauktion, kan enhver panthaver, hvis fordring er forfalden, forlange, at boet uden ophold gennemfører tvangsauktion.

§ 87. Overskud ved pantets bestyrelse tilfalder de panthavere, som ikke opnår fuld dækning gennem købesummen, og hvis panteret omfatter indtægter af pantet. Kan ingen panthaver gøre krav på overskuddet, indgår det i boets almindelige masse.

Stk. 2. Underskud ved pantets bestyrelse tilsvares af den, som overtager pantet på auktionen.

Stk. 3. Rimelige omkostninger ved bestræbelser for realisation af pantet tilsvares af den, som overtager pantet på auktionen.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse ved underhåndssalg.

Stk. 5. Ved salg af udenlandsk luftfartøj, der er registreret i en stat, som har tiltrådt Genevekonventionen af 19. juni 1948, skal køberen dog kun betale de i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer § 29 nævnte udgifter.

§ 88. På tvangsauktion kan boet fordre bortsalg, hvis det må antages at ville få andel i budsummen, eller hvis salg er nødvendigt for at opnå dækning for de i § 87, stk. 2, 3 eller 5, nævnte udgifter.

§ 89. Tvangsauktionen foregår efter retsplejelovens regler. Skal efter disse auktionssummen indbetales til fogedretten, sker indbetaling dog til boet.

§ 90. Reglerne i §§ 85-89 anvendes tilsvarende på udlæg, som ikke bortfalder i medfør af § 71.

Stk. 2. Udlagte fordringer inddrives af boet, medmindre dette frafalder adgangen til inddrivelse.

§ 91. Adgangen til fyldestgørelse af krav, der er sikret ved håndpant eller anden tilsvarende sikkerhedsret, berøres ikke af pantsætters konkurs.

Stk. 2. Betalingsopfordring og andre meddelelser rettes tillige til boet. Boet er berettiget til at lade foretage vurdering af pantet.

Kapitel 10

Konkursordenen

§ 92. Ophævet.

§ 93. Forud for anden gæld betales i lige forhold:

- 1) Omkostninger ved konkursens indtræden.
- 2) Omkostninger ved boets behandling.
- 3) Gæld, der pådrages boet under dets behandling, bortset fra krav på indkomstskat, som pålignes skyldneren.

§ 94. Derefter betales i lige forhold:

- 1) Rimelige omkostninger ved forsøg på at tilvejebringe en samlet ordning af skyldnerens økonomiske forhold ved rekonstruktion, afvikling, akkord eller på anden måde.
- 2) Anden gæld, som skyldneren efter fristdagen har pådraget sig med samtykke af et af skifteretten beskikket tilsyn.
- 3) Rimelige omkostninger ved påbegyndt likvidation af et aktieselskab eller anpartsselskab.
- 4) Retsafgiften.

§ 95. Derefter betales i lige forhold:

- 1) Krav på løn og andet vederlag for arbejde i skyldnerens tjeneste, som er forfaldet i tidsrummet fra 6 måneder før fristdagen indtil konkursdekretets afsigelse.
- 2) Krav på erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, men dog ikke erstatning for krav på løn og andet vederlag, som ville være forfaldet mere end 6 måneder før fristdagen.
- 3) Krav på godtgørelse, for så vidt opsigelsen eller afbrydelsen af arbejdsforholdet har fundet sted inden for de sidste 6 måneder før fristdagen.
- 4) Krav på feriegodtgørelse.
- 5) Krav som nævnt i nr. 1-3 for længere tid tilbage end angivet i disse bestemmelser, såfremt fordringshaveren efter skifterettens skøn har søgt kravet gennemført uden ugrundet ophold, men ikke har kunnet nå at foretage et udlæg, der opretholdes i forhold til konkursboet.

Stk. 2. Skifteretten kan nægte skyldnerens nærstående fortrinsret, såfremt denne under hensyn til løn- og arbejdsvilkår, til ydelse af henstand samt til eventuel økonomisk interesse i virksomhedens drift ikke findes rimeligt begrundet.

§ 96. Derefter fyldestgøres i lige forhold leverandørers krav på afgiften af varer, der er afgiftspligtige i henhold til de i stk. 2 nævnte love, og som i afgiftsberigtiget stand er leveret skyldneren til videresalg inden for et tidsrum af 12 måneder før fristdagen.

Stk. 2. Fortrinsret efter stk. 1 omfatter afgifter til staten i henhold til følgende love:

- 1) Lov om forskellige forbrugsafgifter.
- 2) Lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m.
- 3) Lov om tobaksafgifter.
- 4) Lov om afgift af konsum-is.
- 5) Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.
- 6) Lov om afgift af spiritus m.m.
- 7) Lov om afgift af mineralvand m.v.
- 8) Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.
- 9) Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 10) Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, bortset fra afgift af elektricitet, naturgas og bygas.
- 11) Lov om afgift af svovl, bortset fra svovlafgift af naturgas.
- 12) Lov om afgift af visse detailsalgspakninger og visse poser af papir eller plast m.v.
- 13) Lov om visse miljøafgifter.
- 14) Lov om afgift af affald og råstoffer, dog kun for så vidt angår råstofafgiften.
- 15) Lov om afgift af blyakkumulatorer og hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier).
- 16) Lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler.
- 17) Lov om afgift af bekæmpelsesmidler.

§ 97. Derefter betales i lige forhold de øvrige fordringer, bortset fra de i § 98 nævnte.

§ 98. Efter alle andre fordringer betales i nedennævnte rækkefølge:

- 1) Krav på renter, som påløber efter konkursdekretets afsigelse. Dette gælder ikke renter af de i §§ 92-94 nævnte krav.
- 2) Krav på bøder, tvangsbøder og værdikonfiskation, krav på betaling af tillæg til skat som følge af urigtig eller undladt selvangivelse samt krav på konventionalbod i det omfang, boden ikke er erstatning for lidt tab.
- 3) Krav ifølge gaveløfter.

§ 99. Ved overdragelse eller anden overførelse af et fortrinsberettiget krav følger fortrinsretten kravet.

Stk. 2. Ved indfrielse af et fortrinsberettiget krav går fortrinsretten over på den indfrierendes eventuelle regreskrav mod skyldneren.

Kapitel 11

Skyldnerens stilling

§ 100. Skyldneren skal meddele skifteretten og bostyret alle fornødne oplysninger til behandling af boet og skal efter tilsigelse møde for skifteretten og ved registreringen af boets aktiver.

§ 101. Skyldneren må ikke uden skifterettens tilladelse forlade landet.

Stk. 2. Skifteretten kan, hvis den finder grund til at frygte, at skyldneren uberettiget vil forlade landet, tage hans pas i forvaring.

§ 102. Skyldneren skal i god tid, inden han skifter bopæl eller fast opholdssted, give skifteretten meddelelse herom. Skifteretten kan forbyde ham at skifte bopæl eller opholdssted, hvis behandlingen af boet kræver hans tilstedeværelse.

§ 103. Opfylder skyldneren ikke sine pligter efter §§ 100-102, kan skifteretten anvende samme tvangsmidler som over for modvillige vidner.

§ 104. Skyldneren har ret til at deltage i skiftesamlinger.

§ 104 a. Skifteretten kan, når det anses for at være af betydning for boets behandling, bestemme, at breve og andre forsendelser til skyldneren skal udleveres til kurator (postspærring). Breve og andre forsendelser til en juridisk person, hvis bo er under konkursbehandling, skal altid udleveres til kurator.

Stk. 2. Bestemmelse om postspærring eller om forlængelse heraf træffes i et retsmøde. Skyldneren skal tilsiges til retsmødet og have lejlighed til at udtale sig i dette. Afgørelsen træffes ved kendelse, hvis skyldneren anmoder herom, eller hvis skyldneren ikke er til stede i retsmødet.

§ 104 b. Er der truffet bestemmelse om postspærring, kan kurator gøre sig bekendt med indholdet af forsendelser, som ikke åbenbart er boet uvedkommende.

Stk. 2. Skyldneren skal have underretning om tid og sted for brevåbning og skal have adgang til at overvære åbningen.

Stk. 3. Forsendelser, som ikke skal indgå i boet, udleveres eller sendes til skyldneren snarest muligt.

§ 104 c. Bestemmelse om postspærring gælder kun for 3 måneder. Skifteretten kan forlænge dette tidsrum, men højst med 3 måneder ad gangen.

Stk. 2. Postspærring skal ophæves, når betingelserne for dens iværksættelse ikke længere er til stede.

Stk. 3. Skyldneren kan når som helst indbringe spørgsmålet om ophævelse af postspærring for skifteretten. Skifterettens afgørelse træffes ved kendelse.

§ 104 d. Det påhviler post- og telegrafvæsenet, telefonselskaberne og andre tilsvarende offentlige og private virksomheder at medvirke ved gennemførelsen af en bestemmelse om postspærring ved at tilbageholde og udlevere forsendelser m.v.

Stk. 2. Bestemmelsen i retsplejelovens § 178 finder tilsvarende anvendelse på den, som uden lovlig grund undlader at medvirke som nævnt i stk 1.

§ 105. Er skyldneren et selskab, en forening eller anden organisation, anvendes bestemmelserne i § 100, jf. § 103, på medlemmerne af direktion eller bestyrelse, på likvidator i et aktieselskab eller anpartsselskab og på revisor samt på personer, der tidligere har beklædt disse hverv. §§ 101 og 102, jf. § 103, kan efter skifterettens bestemmelse anvendes på de nævnte personer. § 104 anvendes på medlemmer af direktion eller bestyrelse, på likvidator i et aktieselskab eller anpartsselskab og på revisor samt efter skifterettens bestemmelse på personer, der tidligere har beklædt disse hverv.

Stk. 2. Skifteretten kan bestemme, at reglerne i §§ 100-104 også skal anvendes på personer, der er selskabets, foreningens eller organisationens nærstående.

§ 106. Skifteretten kan beskikke en advokat til varetagelse af en personlig skyldners interesser, når skyldneren skønnes at have behov herfor.

Stk. 2. Skifteretten træffer afgørelse om afholdelse af udgifterne til den beskikkede advokat. Om salær og godtgørelse for udlæg gælder i øvrigt samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.

Stk. 3. Skifteretten kan begrænse en beskikkelse til at angå enkelte spørgsmål.

Kapitel 12

Boets administration m.v.

§ 107. Straks efter at konkursdekret er afsagt, udpeger skifteretten en eller flere kuratorer efter at have rådført sig med de fordringshavere, der er til stede. Er der udpeget flere kuratorer, tegner disse boet hver for sig, medmindre skifteretten bestemmer andet.

Stk. 2. Skifteretten kan nedsætte et kreditorudvalg, såfremt det skønnes hensigtsmæssigt.

§ 108. Skifteretten kan i forbindelse med afsigelse af konkursdekret bestemme, at der skal indkaldes til skiftesamling til valg af kurator og eventuelt kreditorudvalg. Skiftesamlingen afholdes inden 3 uger efter bekendtgørelsen om konkurs, jf. § 109.

Stk. 2. Skiftesamling til valg af kurator og kreditorudvalg skal indkaldes, hvis kurator eller en fordringshaver begærer det. Begæring herom skal fremsættes skriftligt over for skifteretten senest 3 uger efter bekendtgørelsen om konkurs, jf. § 109. Skiftesamlingen afholdes inden 3 uger fra modtagelse af begæring herom. Skifteretten indrykker straks bekendtgørelse om skiftesamlingen i Statstidende.

Stk. 3. Sker der ændring i bostyret, indrykker skifteretten straks bekendtgørelse herom i Statstidende.

§ 109. Skifteretten indrykker straks en bekendtgørelse om konkursen i Statstidende.

Bekendtgørelsen skal tillige indeholde de i § 108, stk. 1 og 2, og § 128 nævnte oplysninger.

Stk. 2. Kommer et aktieselskab, et anpartsselskab, en erhvervsdrivende fond eller en erhvervsdrivende virksomhed under konkurs, giver skifteretten meddelelse herom til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 3. Efter anmodning fra kurator giver skifteretten, hvor dette efter lovgivningen påhviler retten, meddelelse om konkursen.

§ 110. Kurator skal ved udførelsen af sit hverv varetage boets interesser og herunder sikre boets aktiver og foretage de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over aktiverne samt repræsentere boet i enhver henseende. Kurator kan for boets regning antage fornøden sagkyndig bistand.

Stk. 2. Kurator antager en eller flere sagkyndige personer, der snarest skal foretage registrering og eventuelt vurdering af boets aktiver. Er der umiddelbart før konkursen til brug ved forhandling om akkord tilvejebragt de i § 165 nævnte oplysninger, kan disse lægges til grund ved konkursbehandlingen, således at der kun redegøres for ændringer, der senere er sket.

Stk. 3. Er der nedsat et kreditorudvalg, skal kurator underrette dette om alle vigtige dispositioner samt underrette dette om påtænkte, særlig væsentlige dispositioner, medmindre disse ikke kan udsættes uden skade for boet.

Stk. 4. Finder kurator, at de foreliggende oplysninger giver grundlag for politimæssig efterforskning mod skyldneren eller andre, skal kurator give politiet meddelelse herom.

§ 111. Kurator skal straks efter udpegningen ved tegning af sædvanlig kautionsforsikring eller på anden lignede måde sikre boet mod tab. Skifteretten fastsætter sikkerhedens størrelse. Udgiften til kautionsforsikring afholdes som boudgift.

Stk. 2. Har kurator ikke i forvejen en ansvarsforsikring, der må anses for tilstrækkelig til at dække boets tab på grund af fejl og forsømmelser ved bobehandlingen, skal kurator straks efter udpegningen tegne en sådan forsikring.

Stk. 3. Skifteretten kan til enhver tid stille krav om ændring af forsikringsdækningen efter stk. 1 og 2.

§ 112. Skifteretten kan på begæring af kurator skaffe denne adgang til boets lejemål og boets faste ejendomme, der benyttes af skyldneren, samt udsætte skyldneren af disse. Skifteretten kan endvidere sætte kurator i besiddelse af boets aktiver, forretningspapirer og -materiale, der er i skyldnerens besiddelse.

Stk. 2. Skifteretten kan bestemme, at reglerne i stk. 1, 2. pkt., også skal anvendes på de i § 105, stk. 1, § 114, stk. 3, og § 117, stk. 5, nævnte personer.

Stk. 3. Retsplejelovens kapitel 46 finder anvendelse med de fornødne lempelser.

Kapitel 13

Valg af og afsættelse af bostyre

§ 113. Kurator kan vælges af fordringshaverne på en skiftesamling, hvis mindst en tredjedel af de kendte stemmeberettigede fordringshavere er repræsenteret og over halvdelen af de afgivne stemmer falder på samme person. I begge henseender er fordringernes beløb afgørende.

Stk. 2. Skiftesamlingen kan vedtage, at der skal vælges flere kuratorer. Skifteretten fastsætter da valgmanen.

Stk. 3. Såfremt særlige grunde taler derfor, kan skifteretten forkaste valget af kurator. Fordringshaverne kan da foretage nyt valg efter reglerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Skifteretten kan af egen drift udpege yderligere en kurator.

§ 114. Skifteretten kan afsætte kurator, såfremt særlige grunde taler derfor. Er denne valgt af fordringshaverne, foretages nyt valg efter reglerne i § 113, stk. 1 og 2, samt § 119, stk. 2. Er kurator udpeget af skifteretten, udpeger skifteretten en anden kurator. Begæring om skiftesamling, jf. § 108, stk. 2, skal indgives inden 3 uger efter bekendtgørelse i Statstidende om skifterettens udpegning af anden kurator.

Stk. 2. Fratræder kurator, finder reglerne i stk. 1 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. En afsat eller fratrådt kurator har pligt til at aflevere dokumenter vedrørende boet til skifteretten.

§ 115. En tredjedel af de kendte, repræsenterede, stemmeberettigede fordringshavere, enten efter antal eller efter fordringernes beløb, kan på den i § 108 nævnte skiftesamling kræve, at der nedsættes et kreditorudvalg med højst tre medlemmer.

Stk. 2. Er der ikke enighed om, hvem der skal være medlemmer af udvalget, fastsætter skifteretten valgmanen med henblik på at muliggøre en alsidig repræsentation af de stemmeberettigede fordringshavere. Stemmer mere end halvdelen af de repræsenterede fordringshavere, beregnet efter antal, for samme person, er denne dog valgt.

§ 116. Skifteretten kan på ethvert tidspunkt af bobehandlingen indkalde til skiftesamling om nedsættelse af kreditorudvalg. Skiftesamling hertil skal indkaldes, hvis det begæres af kurator eller af en fordringshaver. Reglerne i § 115 og § 119, stk. 2, finder anvendelse.

§ 117. Skiftesamlingen kan til enhver tid afsætte et eller flere medlemmer af det af skiftesamlingen nedsatte kreditorudvalg. Fordringshaverne kan da foretage nyt valg efter reglerne i § 115 og § 119, stk. 2.

Stk. 2. Skifteretten kan til enhver tid afsætte et eller flere medlemmer af det af skifteretten nedsatte kreditorudvalg, jf. § 107, stk. 2.

Stk. 3. Et medlem af kreditorudvalget kan til enhver tid udtræde af udvalget.

Stk. 4. Såfremt der sker ændringer i medfør af stk. 2 og 3, skal kurator underrette fordringshaverne herom. En fordringshaver kan herefter begære nyt valg. Reglerne i § 115 og § 119, stk. 2, finder da anvendelse.

Stk. 5. Afsatte eller fratrådte medlemmer af kreditorudvalget har pligt til at aflevere dokumenter vedrørende boet til kurator.

Kapitel 14

Skiftesamlinger

§ 118. Skifteretten indkalder til skiftesamling, når den finder det påkrævet. Indkaldelse skal ske, når kurator eller et medlem af kreditorudvalget begærer det.

Stk. 2. Indkaldelse sker ved bekendtgørelse i Statstidende. Skifteretten fastsætter tid, sted, varsel og dagsorden. Kurator sender underretning til alle, der har særlig interesse i dagsordenen.

Stk. 3. Skifteretten leder forhandlingerne på skiftesamlingen.

§ 119. På skiftesamlinger stemmes efter fordringernes beløb, hvor ikke andet er bestemt.

Stk. 2. Skiftesamlingens beslutninger er kun bindende, hvis mindst en tredjedel af de kendte eller, for så vidt anmeldelsesfristen er udløbet, anmeldte stemmeberettigede fordringshavere, regnet efter fordringernes beløb, er repræsenteret.

Stk. 3. Kan en bindende beslutning ikke vedtages, og indkalder skifteretten ikke til en ny skiftesamling, er afgørelsen overladt til kurator.

§ 120. En fordring eller en del af en fordring, som uanset afstemningens udfald efter skifterettens skøn vil opnå fuld eller ingen dækning, giver ikke stemmeret.

Stk. 2. En fordringshaver har kun stemmeret for den del af fordringen, som efter skifterettens skøn ikke dækkes af pant eller anden sikkerhed.

§ 121. Er en fordring betinget, kan stemmeret udøves, selv om betingelsen endnu ikke er opfyldt. Tilkommer fordringen flere efter hinanden, udøves stemmeretten af den, der for tiden må anses for nærmest berettiget.

§ 122. Er en fordring bestridt, bestemmer skifteretten om fornødent, hvorvidt og for hvilket beløb fordringen giver stemmeret. Skifterettens afgørelse er uden indflydelse på den senere prøvelse af fordringen.

§ 123. Stemmes der efter fordringernes antal, har hver fordringshaver kun en stemme, selv om han har flere fordringer. Overdragelse af en fordring efter fristdagen kan ikke medføre forøgelse af antallet af stemmeberettigede fordringshavere.

Stk. 2. Flere fordringshavere, som er berettigede vedrørende samme fordring, kan tilsammen kun afgive en stemme.

Stk. 3. Stemme kan afgives mundtligt eller skriftligt.

Kapitel 15

Kreditorinformation og tilsyn

§ 124. Kurator sender straks, efter at konkursdekret er afsagt, meddelelse herom til fordringshaverne. Meddelelsen skal endvidere straks sendes til fordringshavere, som senere bliver kurator bekendt. Meddelelsen skal tillige indeholde de i § 108, stk. 1 og 2, og § 128 nævnte oplysninger.

Stk. 2. Såfremt der på begæring af kurator eller en fordringshaver skal afholdes skiftesamling til valg af kurator og eventuelt kreditorudvalg, jf. § 108, stk. 2, underretter kurator straks fordringshaverne herom.

Stk. 3. Straks efter den i § 108 nævnte skiftesamling underretter kurator fordringshaverne om det endelige bostyre.

§ 125. Kurator sender inden 3 uger efter konkursdekretets afsigelse en oversigt over boets aktiver og passiver til fordringshaverne.

Stk. 2. Kurator sender snarest herefter og inden 4 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt, en statusoversigt samt en redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen til fordringshaverne. Redegørelsen skal indeholde oplysning om de vigtigste regnskabstal for den periode, der er forløbet siden det senest udarbejdede regnskab, samt forklaring på væsentlige afvigelser mellem dette og boets status.

Stk. 3. Kurator sender herefter hvert halve år en redegørelse for boets forhold til de fordringshavere, der forventes at kunne opnå dividende. Redegørelsen skal indeholde

- 1) oplysning om boets aktiver og passiver, herunder om der foreligger dispositioner eller retsforfølgning, der kan være omstødelige,
- 2) redegørelse for bobehandlingen i den forløbne periode, herunder forløbet og resultatet af boets eventuelle fortsættelse af driften af skyldnerens virksomhed,
- 3) oplysning om, hvorpå boet beror og om muligt, hvornår det forventes afsluttet, og
- 4) oplysning om eventuel begæring om udbetaling af acontosalær til kurator.

Stk. 4. Kurator sender senest 14 dage før skiftesamling til stadfæstelse af regnskab meddelelse herom til fordringshaverne. Regnskabet eller uddrag af dette vedlægges til de fordringshavere, der forventes at opnå dividende.

Stk. 5. Kurator kan indkalde fordringshaverne til møde med henblik på orientering om og drøftelse af boets forhold.

Stk. 6. Kurator kan af kreditorudvalget afkræves oplysninger om boets forhold.

§ 126. Senest samtidig med udsendelsen til fordringshaverne sender kurator den i §§ 124 og 125 nævnte information til skifteretten. Skifteretten kan afkræve kurator yderligere oplysninger om boets forhold.

Stk. 2. Skifteretten gennemgår i fornødent omfang det regnskab, der er udarbejdet af kurator i henhold til § 148.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om tilsyn med boets beholdninger og værdipapirer.

§ 127. Handler kurator eller skiftesamlingen til skade for boet, eller krænkes rettigheder, som tilkommer panthavere, skyldneren eller andre, kan skifteretten tilsidesætte de truffede beslutninger, meddele kurator pålæg og foretage, hvad der i øvrigt måtte være fornødent.

Kapitel 16

Prøvelse af fordringer og andre krav

§ 128. Skifteretten skal i bekendtgørelsen om konkurs, jf. § 109, opfordre enhver, der har en fordring eller andet krav mod skyldneren, til inden 3 måneder at anmelde dette over for kurator. I bekendtgørelsen kan optages meddelelse om, at anmeldelser, der er indgivet under en forudgående

forhandling om tvangsakkord, likvidation, anmeldt betalingsstandsning, indledt gældssanering eller anden gældsordning, vil blive taget i betragtning uden fornyet anmeldelse.

§ 129. Anmeldte fordringer og andre krav registreres af kurator, der straks anerkender modtagelsen.

Stk. 2. En fordringshavers konkursbegæring anses som anmeldelse af den pågældende fordring.

§ 130. Kurator udarbejder en fortegnelse over anmeldte fordringer og kendte, særligt sikrede krav med indstilling om, hvorvidt de bør anerkendes. Indstilles en fordring til anerkendelse som fortrinsberettiget eller efterstillet, angives dette. Fordringer i fremmed mønt anføres med kursværdien, jf. § 40, stk. 2.

Stk. 2. Indstillingen bør så vidt muligt forelægges skyldneren, der underrettes om tid og sted for de møder, hvori fordringerne prøves.

Stk. 3. Fordringer, der er således stillet i konkursordenen, at de ikke vil kunne opnå dividende, prøves ikke.

§ 131. Kurator indkalder i Statstidende til møde til prøvelse af de anmeldte krav. Mødet, der afholdes af kurator, skal så vidt muligt finde sted inden 4 uger efter anmeldelsesfristens udløb.

Stk. 2. Indstillingen vedlagt anmeldelserne med bilag skal ligge til eftersyn på kurators kontor 2 uger før det møde, hvori prøvelse finder sted. Indstillingen skal inden for samme frist tillige ligge til eftersyn på skifterettens kontor.

Stk. 3. Indstilles en fordring eller andet krav ikke til anerkendelse som anmeldt, skal kurator ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde give fordringshaveren meddelelse herom og om tid og sted for det møde, hvori fordringen eller kravet prøves.

§ 132. Fremsættes der ingen indsigelse mod indstillingen på det i § 131, stk. 1, nævnte møde, er fordringen endeligt anerkendt som indstillet.

Stk. 2. Kan afgørelse om indstillingen ikke træffes på mødet, udsættes prøvelsen af den pågældende fordring til et nyt møde. Er anmelderen ikke under mødet underrettet om tid og sted, sker underretning herom på den i § 131, stk. 3, angivne måde.

§ 133. Fremsættes og opretholdes en indsigelse mod kurators indstilling, må den, der ikke kan anerkende indstillingen, anlægge sag ved skifteretten inden 3 måneder efter det møde, hvori kurators indstilling forelå.

Stk. 2. Anlægges sag ikke rettidigt, er kurators indstilling endelig.

§ 134. Fordringer og andre krav, der anmeldes efter udløbet af den i medfør af § 128 fastsatte frist, prøves på et senere møde.

Stk. 2. Fordringer og andre krav, der først anmeldes efter regnskabets stadfæstelse, kan ikke tages i betragtning. Skifteretten kan fastsætte en sidste dag for modtagelse af anmeldelser. Beslutning herom bekendtgøres i Statstidende med mindst to ugers varsel.

Kapitel 17

Retssager ved de almindelige domstole

§ 135. Retssag om krav, som rejses af boet, anlægges af kurator på boets vegne ved de almindelige domstole, medmindre parterne vedtager behandling ved skifteretten efter reglerne i kapitel 31.

§ 136. Er retssag om mulige krav, som nu tilkommer boet, anlagt af skyldneren før konkursdekretets afsigelse, kan boet indtræde i skyldnerens sted.

Stk. 2. Oplyses det under sagen, at sagsøgeren er kommet under konkurs, og har boet ikke givet møde, udsættes sagen, og bostyret underrettes.

§ 137. Opgives et muligt krav, uden at der er sluttet forlig, kan enhver fordringshaver inden for en af skifteretten fastsat frist på egen hånd anlægge sag eller indtræde i en af skyldneren inden konkursdekretets afsigelse anlagt sag. Anmodning om fastsættelse af frist skal fremsættes over for

skifteretten uden ugrundet ophold efter bostyrets beslutning om opgivelsen. Boet skal erstatte fordringshaverens rimelige omkostninger, dog kun i det omfang boets masse forøges.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til anke, dog at skifteretten ikke fastsætter særlig frist.

§ 138. Begærer ingen fordringshaver frist fastsat efter § 137, eller oversiddes fristen, kan skyldneren selv gøre det krav gældende, som muligt tilkommer ham. En anke iværksat af skyldneren bortfalder, hvis boet eller en fordringshaver anker dommen.

§ 139. Modfordringer mod boet kan gøres gældende under sagen, såfremt der ikke påstås selvstændig dom for modfordringen eller den overskydende del af denne.

Stk. 2. Er sagen anlagt af skyldneren inden konkursen, kan modfordringer gøres gældende til selvstændig dom, hvis de inden konkursdekretets afsigelse er fremsat i et retsmøde, hvor skyldneren var repræsenteret, eller i et processkrift, der er forkyndt for skyldneren.

§ 140. Krav, som ikke vedrører boet, kan skyldneren gøre gældende uden hensyn til konkursen.

§ 141. Er retssag anlagt mod skyldneren inden konkursdekretets afsigelse, indtræder boet i skyldnerens sted, medmindre sagen ikke vedrører boet, eller sagsøgeren tilkendegiver, at han ønsker dom over skyldneren alene eller sammen med boet.

Stk. 2. Ønsker sagsøgeren dom alene eller tillige over boet, drager han omsorg for, at dette underrettes om sagen.

Stk. 3. Er skyldneren på frisdagen eller senere blevet dømt som udeblevet, kan boet fordre sagen genoptaget inden 4 uger efter, at boet blev bekendt med dommen. Har modparten ikke rejst indsigelse mod genoptagelse inden en af retten fastsat frist, kan optagelse ske ved rettens kendelse uden afholdelse af retsmøde.

Stk. 4. Retten kan efter begæring af en part henvise en sag, hvori boet er indtrådt i skyldnerens sted eller sammen med denne til behandling ved den skifteret, der behandler boet.

§ 142. Retssag anlægges efter konkursdekretets afsigelse mod skyldneren, hvis sagens genstand ikke vedrører konkursen, eller hvis der alene ønskes dom over skyldneren personlig.

Kapitel 18

Slutning og udlodning

§ 143. Viser det sig under boets behandling, at der ikke er midler ud over, hvad der medgår til dækning af omkostningerne, sluttet boet på første skiftesamling eller på en særligt dertil indvarslet skiftesamling.

Stk. 2. En fordringshaver, som efter § 27 hæfter for boets omkostninger, kan forlange boet sluttet, såfremt ingen anden i hans sted vil indestå for yderligere omkostninger.

§ 144. Opnår skyldneren tvangsakkord, jf. § 196, og er de fordringshavere i konkursboet, som efter § 158, stk. 2, ikke omfattes af akkorden, fyldestgjort eller tilstrækkeligt sikret, eller fremlægger skyldneren efter udløbet af anmeldelsesfristen samtykke fra samtlige fordringshavere eller bevis for, at de er fyldestgjort, sluttet boet straks, og dets aktiver udleveres skyldneren med fradrag af omkostningerne ved boets behandling.

Stk. 2. Godtgør skyldneren efter boets slutning, at fordringshaverne er fyldestgjort eller har givet afkald på deres fordringer, giver skifteretten ham bevis herfor.

§ 145. Massekrav betales snarest muligt.

Stk. 2. Fortrinsberettigede krav betales helt eller delvis, så snart fordringerne er prøvet.

Stk. 3. Er de foran nævnte krav betalt eller sikret, kan kurator foretage delvis udlodning til de øvrige fordringshavere.

§ 146. Dividende udbetales også til fordringshavere, som har pant eller anden sikkerhed i skyldnerens formue, og skal fyldestgøres gennem konkursbehandlingen. Dividenden af den del af

fordringen, som bliver dækket gennem sikkerheden, fradrages i senere udbetalinger. Udbetaling af dividende medfører ikke oprykning for efterstående panthavere.

Stk. 2. Kan fordringshaveren søge fyldestgørelse uden om bobehandlingen, afsættes foreløbig dividende af hele fordringen. Der udbetales kun dividende af den del af fordringen, som ikke bliver dækket gennem sikkerheden.

§ 147. Udlodning sker uden hensyn til fordringens forfaldstid.

Stk. 2. Ved udlodning afsættes de fornødne midler til senere udbetaling af dividende på krav, der endnu er omtvistet, eller som er betinget af en endnu ikke indtrådt omstændighed.

§ 148. Når boets aktiver er realiseret, dets tilgodehavender inddrevet og mulige tvister endeligt afgjort, udarbejder kurator udkast til regnskab og, enten samtidig eller så snart regnskabet er stadfæstet, udkast til endelig udlodning.

Stk. 2. Regnskabet skal ledsages af en kort redegørelse for boets behandling, dets indtægt og udgift. Kurator og så vidt muligt skyldneren skal ved påtegning på udkastet på tro og love erklære, at der ikke dem bekendt findes yderligere til indtægt for boet.

§ 149. Skifteretten kan efter indstilling fra kurator bestemme, at endeligt regnskab og eventuel udlodning vedrørende en endnu ikke oppebåret indtægt, et i henhold til § 147, stk. 2, afsat beløb eller andre nærmere afgrænsede dele af boet henskydes til tiden efter boets slutning.

§ 150. Skifteretten indkalder ved bekendtgørelse i Statstidende med mindst to ugers varsel en skiftesamling til behandling af udkast til regnskab og udlodning, der med bilag skal ligge til eftersyn på skifterettens kontor. Bekendtgørelsen skal indeholde oplysning om dividendens størrelse.

Stk. 2. Er bekendtgørelse ikke allerede sket efter § 134, stk. 2, skal bekendtgørelsen indeholde meddelelse om, at fordringer og andre krav, der først anmeldes efter regnskabets stadfæstelse eller efter den af skifteretten i medfør af § 134, stk. 2, fastsatte dag, ikke kan tages i betragtning.

§ 151. På skiftesamlingen gives der fordringshaverne og skyldneren lejlighed til at udtale sig om udkastet. Mulige tvister behandles på den i kapitel 31 foreskrevne måde.

Stk. 2. Skifteretten stadfæster udkastet, medmindre dette lider af fejl eller mangler, der nødvendiggør, at det omgøres.

§ 152. Når skifteretten har stadfæstet udkastet til regnskab og udlodning og ankefristen er udløbet, uden at anke er sket, udbetales dividenden.

§ 153. Skifteretten kan bestemme, at der ved opgørelse og udlodning bortses fra fordringer, som kun ville afkaste en ubetydelig dividende.

Stk. 2. Skifteretten kan bestemme, at dividendebeløb, hvis udbetaling vil medføre uforholdsmæssige omkostninger, tilfalder statskassen.

Stk. 3. Dividendebeløb, som ikke inden et år efter udlodning har kunnet udbetales, tilfalder statskassen.

§ 154. Midler, som efter boets slutning indgår i konkursmassen eller frigøres til fordel for denne, fordeles mellem fordringshaverne i overensstemmelse med den tidligere skete udlodning. Regnskab aflægges af kurator over for skifteretten. Skiftesamling indkaldes kun, hvis skifteretten finder grund dertil.

Stk. 2. Skifteretten kan bestemme, at indgåede midler, der ikke kan dække udgifterne ved fordelingen, tilfalder statskassen.

Stk. 3. Skifteretten kan bestemme, at reglerne i § 153 finder anvendelse.

§ 155. Skifteretten indrykker bekendtgørelse i Statstidende om boets slutning, medmindre tidspunktet for stadfæstelse af udlodning og størrelsen af eventuel dividende fremgår af den i § 150, stk. 1, nævnte bekendtgørelse.

Stk. 2. Har et aktieselskab, et anpartsselskab, en erhvervsdrivende fond eller en erhvervsdrivende virksomhed været under konkurs, giver skifteretten meddelelse om boets slutning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

§ 156. En fordringshaver beholder sin ret mod skyldneren for den del af fordringen, som ikke er dækket gennem udlodning.

Afsnit III

Tvangsakkord

Kapitel 19

Tvangsakkordens indhold

§ 157. Tvangsakkord kan gå ud på

- 1) procentvis nedsættelse af den ikke-fortrinsberettigede gæld (almindelig tvangsakkord),
- 2) fordeling af skyldnerens formue eller en del af denne mellem hans fordringshavere mod, at skyldneren frigøres for den del af gælden, som ikke bliver dækket (likvidationsakkord),
- 3) betalingsudsættelse (moratorium).

§ 158. Akkorden omfatter fordringer, der er stiftet inden akkordforhandlingens åbning, jf. § 167.

Stk. 2. Uden for akkorden falder:

- 1) Pantefordringer i det omfang, pantet strækker til. Pantehaverne bindes derimod af akkorden, for så vidt angår den del af deres personlige fordring mod skyldneren, som ikke til sin tid måtte blive dækket af pantet.
- 2) Fordringer, der har fortrin frem for almindelige fordringer i tilfælde af konkurs.
- 3) Gældsforpligtelser, som skyldneren før akkordforhandlingens åbning med samtykke af de i § 165 nævnte tillidsmænd har pådraget sig til fortsættelse af sin forretning.
- 4) Fordringer under et vist mindre beløb, såfremt bestemmelse derom er truffet i akkorden og bestemmelsen må anses rimeligt begrundet under hensyn til boets størrelse og øvrige omstændigheder. Fordringer tilhørende samme fordringshaver sammenlægges. Fordringer, som overstiger det fastsatte beløb, giver ret til udbetaling af mindst dette beløb.

§ 159. Ved akkorden bortfalder gaveløfter, krav på renter af de af akkorden omfattede fordringer for tiden efter akkordforhandlingens åbning og krav på konventionalbod i det omfang, boden ikke er erstatning for lidt tab.

Stk. 2. De øvrige i § 98 nævnte krav har i akkorden samme stilling som de almindelige fordringer.

§ 160. I øvrigt skal fordringshaverne behandles lige, medmindre de samtykker i en mindre gunstig behandling.

§ 161. Fordringerne kan ikke nedsættes til mindre end 25 pct. af deres beløb, medmindre der foreligger ganske særlige grunde, eller fordringshaverne samtykker deri.

§ 162. Fordringer, der er bestridt, behandles foreløbig, som om de ikke var bestridt.

Stk. 2. Uforfaldne fordringer kan kræves betalt samtidig med andre fordringer.

§ 163. Bestemmelserne i kapitel 6 finder tilsvarende anvendelse på tvangsakkord. I stedet for konkursdekretets afsigelse træder akkordforhandlingens åbning, jf. § 167.

Kapitel 20

Åbning af tvangsakkordforhandling

§ 164. Justitsministeren beskikker fagkyndige tillidsmænd ved akkordforhandlinger for et af ham fastsat tidsrum. Statsautoriserede og registrerede revisorer kan uden beskikkelse fungere som regnskabskyndige tillidsmænd.

Stk. 2. Skifteretten kan for den enkelte akkordbehandling beskikke andre end de i stk. 1 nævnte personer som fagkyndige eller regnskabskyndige tillidsmænd.

Stk. 3. Tillidsmænd må ikke medvirke ved istandbringelse af akkorder.

Stk. 4. Beskikkelse kan tilbagekaldes, hvis tillidsmanden viser sig uegnet til hvervet.

§ 165. En skyldner, der søger tvangsakkord, må rette henvendelse til to af de i § 164 nævnte tillidsmænd. Den ene skal være regnskabskyndig og den anden fagkyndig, så vidt muligt i den art af virksomhed, som skyldneren driver. Skifteretten kan dog tillade, at der kun medvirker en tillidsmand.

Stk. 2. Tillidsmændene registrerer samtlige skyldnerens aktiver og passiver, herunder kautions- og vekselforpligtelser, og udarbejder en oversigt over skyldnerens status. Statusoversigten skal indeholde:

- 1) Angivelse af boets aktiver med oplysning om grundlaget for værdiansættelserne, herunder om disse er sket med henblik på videreførelse eller ophør af skyldnerens virksomhed. Så vidt muligt oplyses anskaffelses- eller fremstillingspris og for fordringers vedkommende de tilgodehavende beløb. Endvidere oplyses størrelsen af foretagne afskrivninger, om aktiver er behæftet med ejendomsforbehold, pant eller anden sikkerhedsret, samt om fordringer kan fyldestgøres ved modregning.
- 2) Hver enkelt fordringshavers navn og adresse, de enkelte fordringers størrelse og eventuelle fortrinsstilling samt sikkerhed. Fordringer, som skyldneren bestrider, opføres med bemærkning herom.

Stk. 3. Tillidsmændene udarbejder endvidere en redegørelse for de vigtigste årsager til, at skyldneren søger tvangsakkord, indeholdende en nøje gennemgang af skyldnerens forretningsførelse og regnskabsvæsen, og anfører, om der foreligger dispositioner eller retsskridt, der bør søges omstødt. Redegørelsen skal angive, om tillidsmændene har modtaget de af dem ønskede oplysninger til bedømmelse af forholdene, og om disse må antages at være rigtige og fyldestgørende. Har skyldneren efter tillidsmændenes opfattelse gjort sig skyldig i strafbart forhold, bør redegørelsen indeholde oplysninger herom.

Stk. 4. Endelig skal tillidsmændene afgive erklæring om, hvorvidt forslaget efter deres skøn er rimeligt og frembyder tilstrækkelig betryggelse for akkordens opfyldelse, samt om, hvilken dækning der kan antages at fremkomme i tilfælde af konkurs.

§ 166. Skyldnerens skriftlige begæring til skifteretten om åbning af akkordforhandling bilægges

- 1) akkordforslaget,
- 2) tiltrædelseserklæringer fra mindst 40 pct. af fordringshaverne efter antal og efter fordringernes størrelse med angivelse af beløb og grundlag,
- 3) den i § 165, stk. 2-4, omhandlede statusoversigt, redegørelse og erklæring samt skyldnerens erklæring på tro og love om, at han har opgivet alt, hvad han ejer og skylder.

Stk. 2. Skifteretten kan forlange, at skyldneren stiller passende sikkerhed for omkostningerne ved akkordforhandlingen. Har skifteretten ikke krævet sikkerhed, betales omkostninger, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler, af statskassen.

§ 167. Forhandling om tvangsakkord åbnes ved skifterettens afgørelse derom.

§ 168. Skifteretten kan nægte at åbne forhandling om tvangsakkord, hvis det i §§ 165 og 166 nævnte grundlag eller de i øvrigt fornødne oplysninger ikke tilvejebringes, eller hvis der ikke er rimelig udsigt til, at akkorden vil blive vedtaget, stadfæstet og opfyldt.

Stk. 2. Skifteretten kan betinge akkordforhandling af, at skyldneren underkaster sig tilsyn efter reglerne i § 15.

Kapitel 21

Tvangsakkordforhandlingen

§ 169. Straks efter akkordforhandlingens åbning indrykker skifteretten i Statstidende en bekendtgørelse, hvori fordringshaverne indkaldes til et møde til behandling af og afstemning om skyldnerens akkordforslag. Samtidig opfordres fordringshavere, hvis fordringer ikke tidligere er gjort gældende, til at anmelde disse for skifteretten. Genpart af bekendtgørelsen og af de i § 166 nævnte bilag bør straks sendes til alle kendte fordringshavere, der ikke efter det oplyste allerede har modtaget dem.

Stk. 2. Bestrides en fordring, skal dette meddeles fordringshaveren ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde.

Stk. 3. Skyldnerens begæring med bilag henlægges i skifteretten til eftersyn.

§ 170. Skifteretten kan, indtil akkordforslaget er stadfæstet, standse en påbegyndt akkordforhandling, hvis de i § 168, stk. 1, nævnte grunde viser sig at være til stede. Inden afgørelsen bør spørgsmålet drøftes på et fordringshavermøde, hvortil indkaldelse sker ved bekendtgørelse i Statstidende. Samtlige kendte fordringshavere underrettes skriftligt.

§ 171. Fra akkordforhandlingens åbning og indtil dens slutning kan arrest eller udlæg ikke foretages i skyldnerens aktiver, og skyldnerens ejendom kan ikke tages til brugeligt pant. Dette gælder dog ikke for fordringer, som ikke berøres af akkorden.

Stk. 2. Der kan ikke ske rådighedsberøvelse på grundlag af arrest, og der kan ikke ske rådighedsberøvelse eller søges fyldestgørelse på grundlag af udlæg, som efter § 184 vil tabe sin retsvirkning, hvis akkorden stadfæstes. Ved udlæg i fordringer finder retsplejelovens § 523, stk. 2-4, tilsvarende anvendelse. Udlagte fordringer kan indkræves, når de forfalder. Betales udlagte fordringer, forbliver det indkomne beløb i fogedrettens besiddelse.

§ 172. Skyldneren kan med skifterettens tilladelse ændre eller tilbagetage akkordforslaget, indtil det er vedtaget.

§ 173. Tillidsmændene og skyldneren skal, medmindre skifteretten bestemmer andet, være til stede i det til vedtagelse af akkorden fastsatte møde og skal besvare spørgsmål fra skifteretten og fordringshaverne.

§ 174. Fordringer giver stemme i det omfang, de berøres af akkorden uden at bortfalde ved denne.

Stk. 2. En fordring giver stemme, selv om fordringshaveren har indvilliget i at stå tilbage for de øvrige fordringshavere.

Stk. 3. Skyldnerens nærstående har ikke stemmeret.

§ 175. Bestemmelserne i §§ 119, stk. 1, 120, stk. 2, 121 og 123 anvendes tilsvarende på akkordforhandling.

Stk. 2. De fordringshavere, hvis fordringer er bestridt, deltager foreløbig i afstemningen om akkordforslaget. Viser afstemningen, at disse stemmer vil være afgørende for udfaldet, bestemmer skifteretten, hvilke af dem der skal komme i betragtning ved afstemningen og for hvilke beløb.

Stk. 3. Stemmeafgivning, herunder tiltrædelseserklæring efter § 166, stk. 1, nr. 2, anses for opretholdt under senere afstemninger om samme spørgsmål, medmindre stemmen tilbagekaldes.

§ 176. Til vedtagelse af en tvangsakkord kræves tiltrædelse fra mindst 60 pct. af de fordringshavere, der deltager i afstemningen.

Stk. 2. De fordringshavere, som tiltræder akkorden, må yderligere af det samlede beløb, der giver stemmeret, repræsentere mindst

- 1) ved almindelig tvangsakkord lige så mange procent, som tilbuddet i procent ligger under 100, dog mindst 60 pct.,
- 2) ved likvidationsakkord 75 pct. eller, hvis en bestemt mindste dækningsprocent er tilsagt fordringshaverne i akkorden, lige så mange procent, som denne ligger under 100, dog mindst 60 pct.,

- 3) ved moratorium 60 pct.

Stk. 3. En fordring medregnes til de stemmeretgivende, selv om den ikke er anmeldt.

§ 177. Vedtages akkordforslaget ikke, kan skifteretten, hvis den skønner, at der er udsigt til, at forslaget senere vil blive vedtaget, indkalde til et møde til fornyet afstemning.

Kapitel 22

Stadfæstelse af tvangsakkorden

§ 178. Akkorden er ikke gyldig, før den er stadfæstet af skifteretten.

Stk. 2. Indsigelse mod, at akkorden stadfæstes, skal fremsættes senest i det møde, hvori akkorden vedtages. Skifteretten kan give en kortere frist til nærmere begrundelse af indsigelsen.

§ 179. Skifteretten skal nægte stadfæstelse,

- 1) hvis fejl ved fremgangsmåden under behandlingen af akkordforslaget eller ufuldstændighed i de tilvejebragte oplysninger må antages at have haft væsentlig betydning for resultatet af stemmeafgivningen,
- 2) hvis akkorden ikke er forenelig med bestemmelserne i § 158 eller i øvrigt er i strid med loven, eller
- 3) hvis skyldneren for at indvirke på afstemningen har tilsagt nogen fordringshaver fordele uden for akkorden.

Stk. 2. I det i stk. 1, nr. 1, nævnte tilfælde kan skifteretten udsætte sin afgørelse, til forslaget har været underkastet en ny afstemning.

§ 180. Skifteretten kan nægte stadfæstelse,

- 1) hvis tredjemand for at indvirke på afstemningen har tilsagt nogen fordringshaver fordele,
- 2) hvis dividenden står i misforhold til skyldnerens økonomiske stilling,
- 3) hvis skyldneren utilbørligt har forringet sin formuestilling til skade for fordringshaverne,
- 4) hvis der ikke er rimelig udsigt til akkordens opfyldelse, eller
- 5) hvis akkorden i øvrigt er til skade for fordringshaverne eller en del af disse.

§ 181. Stadfæstelse kan betinges af, at skyldneren undergiver sig tilsyn, som beskikkes af skifteretten. Tilsynet skal påse, at skyldneren overholder akkordens bestemmelser og ikke ved sin forretningsførelse eller sit forbrug sætter sig ude af stand til at opfylde akkorden. Tilsynet kan i dette øjemed give skyldneren særlige anvisninger. Skyldneren skal give tilsynet alle fornødne oplysninger.

Stk. 2. Såfremt skyldneren bringer fordringshavernes ret i fare, skal tilsynet give indberetning herom til skifteretten, der ved indkaldelse til et møde eller på anden måde gør fordringshaverne bekendt med indberetningen.

§ 182. Kan et afdrag på en fordring ikke betales, fordi fordringen er omtvistet eller afhængig af en endnu ikke opfyldt betingelse, kan skifteretten bestemme, at beløbet skal indsættes på en særlig konto i bank eller sparekasse.

Stk. 2. Beløbet tilbagebetales skyldneren, hvis det ved endelig dom bliver fastslået, at beløbet ikke skyldes, hvis sagen om berettigelsen af kravet ikke er anlagt inden en af skifteretten fastsat frist, eller hvis det viser sig, at en betingelse ikke vil blive opfyldt, hvorom skifteretten kan give attest.

§ 183. Akkordforhandlingen anses for sluttet, når fristen for kære af skifterettens afgørelse om stadfæstelse af akkorden eller om akkordforhandlingens ophør er udløbet, uden at kære er sket, eller når kæreinstansens kendelse er afsagt, eller når konkurs er indtrådt.

Stk. 2. Skifteretten bekendtgør straks udfaldet af akkordforhandlingen i Statstidende. Afsluttes akkordforhandlingen uden stadfæstelse af akkord, bør meddelelse tillige sendes til alle fordringshaverne.

Kapitel 23

Tvangsakkordens virkninger

§ 184. Stadfæstes en tvangsakkord, anvendes reglerne om omstødelse i §§ 64-80.

Stk. 2. Dækning af en fordring, som ikke ville have været berørt af akkorden, kan ikke omstødes.

§ 185. Krav på omstødelse gøres gældende af fordringshaverne ved søgsmål, medmindre skifteretten bestemmer andet.

Stk. 2. En sikkerhedsret, der omfattes af reglen i § 71, bortfalder, så snart stadfæstelsen af akkorden er endelig.

§ 186. Senest på det møde, hvori akkorden vedtages, kan enhver stemmeberettiget fordringshaver stille forslag om anlæg af omstødsessag. Vedtages sagsanlæg, og er der efter skifterettens skøn tilstrækkelig sikkerhed for betaling af sagsomkostninger, kan skifteretten beskikke en advokat til at føre sagen. Skifteretten bestemmer, om advokaten skal være berettiget til at hæve sagen, indgå forlig eller anke en dom, eller om disse spørgsmål skal forelægges et kreditormøde. Advokatens honorar fastsættes af den ret, for hvilken omstødsessagen indbringes.

Stk. 2. Træffes der ikke bestemmelse om sagsanlæg, kan enhver fordringshaver selv anlægge sag, såfremt han giver meddelelse herom senest på det i stk. 1 nævnte møde og skifteretten ikke finder, at anlæg af omstødsessag ville stride mod fordringshavernes fælles interesser.

Stk. 3. Omstødsessag skal anlægges senest fire uger efter akkordens stadfæstelse.

§ 187. Dømmes der til omstødelse, bestemmes det i dommen, at det idømte skal erlægges til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige omkostninger og udlodder resten til fordringshaverne efter samme regler som i akkorden.

§ 188. Reglerne om sikringsakters betydning for adgangen til retsforfølgning finder tilsvarende anvendelse på tvangsakkord.

§ 189. Akkorden har virkning som et retsforlig.

§ 190. Akkorden er bindende også for fordringshavere, der ikke har meldt sig. Akkorden befrier skyldneren for den del af en før akkordforhandlingens åbning stiftet gæld, som ikke ved akkorden er overtaget, såvel over for fordringshaveren selv som over for kautionister og andre, der hæfter for gælden.

§ 191. Akkorden har ingen indflydelse på fordringshaveres rettigheder mod kautionister og andre, som hæfter tillige med skyldneren.

§ 192. Enhver uden for akkorden indgået overenskomst, hvorefter der af skyldneren eller af tredjemand indrømmes nogen fordringshaver større fordele end hjemlet ved akkorden, er ugyldig.

§ 193. Må akkordens opfyldelse ved skyldnerens forhold antages at være bragt i fare, kan skifteretten på begæring af en fordringshaver bestemme, at skyldneren skal underkaste sig tilsyn som i § 181 angivet.

§ 194. Akkorden kan på begæring af en fordringshaver eller tilsynet ophæves af skifteretten,

- 1) hvis det oplyses, at skyldneren med hensyn til akkorden har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold, eller i øvrigt han eller andre med hans vidende forud for akkordens stadfæstelse hemmeligt har indrømmet nogen fordringshaver fordele frem for de øvrige fordringshavere, eller
- 2) hvis skyldneren groft tilsidesætter sine pligter ifølge akkorden.

Stk. 2. Forinden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, indkaldes skyldneren, fordringshaverne, tillidsmændene, kautionister for akkorden og et eventuelt tilsyn til møde i skifteretten.

Stk. 3. Ophæves akkorden, bortfalder en for denne af tredjemand stillet sikkerhed eller kaution, medmindre tredjemand vidste eller burde vide, at de i stk. 1, nr. 1, beskrevne omstændigheder forelå, eller han har medvirket til, at skyldneren har tilsidesat sine pligter som anført i stk. 1, nr. 2.

§ 195. Tages skyldnerens bo under konkursbehandling, har de af akkorden omfattede fordringshavere krav på udlæg i forhold til fordringernes beløb uden hensyn til den skete nedskrivning, men efter fradrag af afbetalinger. Udlægget i konkursboet i forbindelse med disse afbetalinger kan dog ikke overstige, hvad der efter akkorden tilkommer dem, medmindre akkorden er bortfaldet efter § 194.

Kapitel 24

Tvangsakkord i konkurs

§ 196. En skyldner, hvis bo er taget under konkursbehandling, kan anmode skifteretten om at indkalde en skiftesamling til behandling af og afstemning om et af ham fremsat akkordforslag.

Stk. 2. Ved sagens videre behandling finder reglerne i dette afsnit anvendelse med de af forholdets natur følgende ændringer samt med følgende begrænsninger:

- 1) Begæringen må fremsættes inden den i § 150, stk. 2, nævnte dato.
- 2) Afstemning om akkordforslaget kan ikke finde sted før afholdelse af skiftesamlingen til fordringernes prøvelse.
- 3) Boet må ikke udleveres skyldneren, forinden de, der har krav på forlods dækning, er fyldestgjort.

Stk. 3. Så længe akkordforhandlingen vedvarer, skal bostyret kun foretage, hvad der ikke tåler opsættelse.

Afsnit IV

Gældssanering

Kapitel 25

Gældssaneringens betingelser og indhold

§ 197. Skifteretten kan efter en skyldners begæring afsige kendelse om gældssanering, såfremt:

- 1) skyldneren godtgør, at skyldneren ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og
- 2) skyldnerens forhold og omstændighederne i øvrigt taler derfor.

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1, nr. 2, skal der navnlig lægges vægt på skyldnerens interesse i gældssanering, gældens alder, omstændighederne ved dens pådragelse og hidtidige afvikling samt skyldnerens forhold under gældssaneringssagen. Ved afgørelsen om gældssanering skal det ikke tages i betragtning, hvorvidt skyldneren har mulighed for at opnå eftergivelse efter anden lovgivning.

Stk. 3. Kendelse om gældssanering kan kun afsiges for så vidt angår skyldnere, som er fysiske personer.

§ 198. Kendelse om gældssanering kan gå ud på bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld. I forbindelse med nedsættelse kan der træffes bestemmelse om henstand med og afdragsvis betaling af den del af gælden, som fortsat skal bestå.

§ 199. Kendelse om gældssanering omfatter fordringer, der er stiftet inden gældssaneringssagens indledning, jf. § 206. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten bestemme, at kendelsen kun skal omfatte fordringer, der er stiftet inden et af skifteretten fastsat tidligere tidspunkt.

Stk. 2. Kendelse om gældssanering omfatter dog ikke pantefordringer i det omfang, pantet strækker til. Pantehaverne bindes derimod af kendelsen for så vidt angår den del af deres personlige fordring mod skyldneren, som ikke dækkes af pantet.

§ 200. Ved kendelse om gældssanering bortfalder gaveløfter, krav på renter af de af kendelsen omfattede fordringer for tiden efter indledning af gældssaneringssag og krav på konventionalbod i det omfang, boden ikke er erstatning for lidt tab.

Stk. 2. De øvrige i § 98 nævnte krav har ved gældssanering samme stilling som de almindelige fordringer.

Stk. 3. I øvrigt skal fordringshaverne behandles lige, medmindre de samtykker i en mindre gunstig behandling.

§ 201. Bestemmelserne i kapitel 6 finder tilsvarende anvendelse på gældssanering. I stedet for konkursdekretets afsigelse træder gældssaneringssagens indledning, jf. § 206.

Kapitel 26

Behandling af begæringer om gældssanering

§ 202. Begæring om gældssanering skal ledsages af en opgørelse over skyldnerens aktiver og passiver, en fortegnelse over fordringshaverne, oplysning om skyldnerens og den øvrige husstands indkomst samt øvrige oplysninger af betydning for skifterettens afgørelse om, hvorvidt gældssaneringssag skal indledes. Begæringen skal ledsages af skyldnerens erklæring på tro og love om rigtigheden af de afgivne oplysninger og om, at skyldneren har givet oplysning om alt, hvad skyldneren ejer og skylder.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal ledsage en begæring, og kan bestemme, at der skal anvendes en særlig blanket.

Stk. 3. Skifteretten afviser en begæring, der ikke opfylder kravene i stk. 1 eller i regler, der er fastsat i medfør af stk. 2. Det samme gælder, når der efter de foreliggende oplysninger ikke er rimelig udsigt til, at der kan afsiges kendelse om gældssanering. En begæring, der afvises efter 1. eller 2. pkt., anses ikke for modtaget.

§ 203. Skifteretten kan bestemme, at skyldneren skal stille passende sikkerhed for omkostningerne ved gældssaneringssagens behandling.

§ 204. Skifteretten indkalder snarest muligt skyldneren til et møde. Under mødet afkræver skifteretten skyldneren nærmere oplysninger om skyldnerens og skyldnerens husstands forhold samt andre oplysninger af betydning for afgørelsen af, om gældssaneringssag skal indledes.

Stk. 2. Medmindre skifteretten under mødet træffer afgørelse om, at gældssaneringssag ikke skal indledes, jf. § 205, vejleder den skyldneren om betydningen af gældssanering og om fremgangsmåden ved sagens videre behandling.

Stk. 3. Indkaldelsen skal indeholde oplysning om formålet med mødet og om, at skyldneren skal møde personlig, samt om virkningen af, at skyldneren udebliver fra mødet, jf. § 205, stk. 1, nr. 2. I indkaldelsen opfordres skyldneren til at medbringe dokumenter m.v. til belysning af de i § 202, stk. 1 og 2, nævnte forhold.

§ 205. Skifteretten nægter at indlede gældssaneringssag, hvis:

- 1) Der på det foreliggende grundlag ikke er rimelig udsigt til, at der kan afsiges kendelse om gældssanering.
- 2) Skyldneren uden lovligt forfald udebliver fra det i § 204 nævnte møde.
- 3) Skyldneren ikke stiller sikkerhed for omkostningerne, jf. § 203.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 træffes efter anmodning ved kendelse.

Kapitel 27

Behandling af sager om gældssanering

§ 206. Gældssaneringssagen anses for indledt ved skifterettens afgørelse herom.

§ 207. Fra gældssaneringssagens indledning og indtil dens slutning kan arrest eller udlæg ikke foretages i skyldnerens aktiver, og skyldnerens ejendom kan ikke tages til brugeligt pant. Dette gælder dog ikke for fordringer, som ikke berøres af en kendelse om gældssanering.

Stk. 2. Der kan ikke ske rådighedsberøvelse på grundlag af arrest, og der kan ikke ske rådighedsberøvelse eller søges fyldestgørelse på grundlag af udlæg, som efter § 221 vil tabe sin retsvirkning ved kendelse om gældssanering. Ved udlæg i fordringer finder retsplejelovens § 523, stk. 2-4, tilsvarende anvendelse. Udlagte fordringer kan indkræves, når de forfalder. Betales udlagte fordringer, forbliver det indkomne beløb i fogedrettens besiddelse.

§ 208. Straks efter gældssaneringssagens indledning indrykker skifteretten en bekendtgørelse i Statstidende med opfordring til enhver, der har fordring eller andet krav mod skyldneren, til at anmelde deres krav til skifteretten inden 4 uger efter bekendtgørelsen. Når særlige grunde taler derfor, kan skifteretten fastsætte en længere frist, dog højst 8 uger. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten bestemme, at bekendtgørelsen desuden skal indrykkes i et almindelig læst blad.

Stk. 2. Genpart af bekendtgørelsen sendes straks til alle fordringshavere, som er eller bliver skifteretten bekendt.

§ 209. Fordringer, der bestrides af skyldneren, behandles foreløbig, som om de ikke var bestridt.

Stk. 2. Bestrides en fordring af skyldneren, skal dette meddeles fordringshaveren ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde.

§ 210. Skifteretten opregner skyldnerens aktiver og passiver og udarbejder en oversigt over skyldnerens status. Statusoversigten skal indeholde:

- 1) En angivelse af skyldnerens aktiver med oplysning om, hvorvidt og i hvilket omfang aktiverne er behæftet med ejendomsforbehold, pant eller anden sikkerhedsret.
- 2) Hver enkelt fordringshavers navn og adresse samt de enkelte fordringers størrelse og alder, eventuelle fortrinsstilling eller eventuelle bortfald i medfør af § 200, stk. 1. Fordringer, som skyldneren bestrider, opføres med bemærkning herom.

Stk. 2. Skifteretten udarbejder endvidere en redegørelse for de vigtigste årsager til skyldnerens økonomiske situation og anfører, hvorvidt der foreligger dispositioner eller retsskridt, som bør søges omstødt.

Stk. 3. Skifteretten anmoder kommunen om at fremkomme med oplysninger om skyldnerens sociale forhold af betydning for sagen, herunder om kommunens muligheder for gennem rådgivning at bistå skyldneren under afviklingen af den del af gælden, som fortsat skal bestå i tilfælde af gældssanering.

Stk. 4. De i stk. 1-3 nævnte oplysninger m.v. skal foreligge snarest muligt efter udløbet af den i § 208, stk. 1, nævnte frist.

§ 211. Skifteretten kan afkræve offentlige myndigheder oplysninger, der må anses for nødvendige for gældssaneringssagen.

§ 212. Skifteretten nægter gældssanering:

- 1) hvis der på grundlag af de tilvejebragte oplysninger ikke er rimelig udsigt til, at der kan afsiges kendelse om gældssanering,
- 2) hvis skyldneren ikke loyalt medvirker ved sagens oplysning, eller
- 3) hvis skyldneren uden lovligt forfald udebliver fra det i § 214 nævnte møde.

Stk. 2. Afgørelse om at nægte gældssanering efter stk. 1, nr. 1-2, kan træffes på ethvert trin af sagens behandling. Skyldneren skal have lejlighed til at udtale sig, inden gældssanering nægtes efter stk. 1, nr. 1 eller 2. Afgørelser efter stk. 1 træffes efter anmodning ved kendelse.

§ 213. Efter at de i § 210 nævnte oplysninger m.v. er tilvejebragt, opfordrer skifteretten skyldneren til inden en af skifteretten fastsat frist at fremkomme med forslag til gældens sanering, herunder til indholdet af en eventuel ordning til afvikling af den del af gælden, som fortsat skal bestå. Forslaget skal ledsages af en opgørelse af skyldnerens og den øvrige husstands indtægter og udgifter.

§ 214. Når skifteretten har modtaget skyldnerens forslag, indkalder den med et varsel på mindst 2 uger skyldneren og samtlige kendte fordringshavere og indehavere af særligt sikrede krav til et møde til behandling af skyldnerens forslag. Når skyldnerens sociale forhold taler derfor, indkaldes desuden en repræsentant for kommunen til mødet. Indkaldelsen skal ske ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde og vedlægges skyldnerens forslag samt de i § 210 nævnte oplysninger.

Stk. 2. Indkaldelsen bekendtgøres med samme varsel i Statstidende med oplysning om, hvor de i stk. 1 nævnte bilag ligger til eftersyn.

Stk. 3. Indkaldelse efter stk. 1 og 2 skal indeholde oplysning om følgerne af udeblivelse fra mødet.

§ 215. På mødet gennemgår skifteretten skyldnerens forslag og de tilvejebragte oplysninger.

Skifteretten opfordrer de fremmødte til at udtale sig om forslaget og grundlaget for dette samt til at fremkomme med andre oplysninger af betydning for sagen.

Stk. 2. Skyldneren skal besvare spørgsmål fra skifteretten og fordringshaverne.

§ 216. En kendelse, der helt eller delvis tager skyldnerens forslag til følge, skal angive, hvilken del af skyldnerens gæld der berøres af kendelsen, med angivelse af den procent, hvortil fordringerne nedsættes.

Stk. 2. Uforfaldne fordringer kan kræves betalt samtidig med andre fordringer.

Stk. 3. Træffes der bestemmelse om, at skyldneren skal have henstand med betalingen af den del af gælden, som fortsat skal bestå, skal kendelsen angive henstandsperiodens længde samt størrelsen af og forfaldstiden for de afdrag, som skyldneren skal betale i henstandsperioden.

Stk. 4. Endvidere skal kendelsen indeholde bestemmelse om, hvordan der skal forholdes med omtvistede og betingede fordringer. Bestemmelsen i § 182 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Tages skyldnerens forslag helt eller delvis til følge, vejleder skifteretten skyldneren om dennes retsstilling og om tilrettelæggelsen af skyldnerens betaling af afdrag i henstandsperioden.

§ 217. Åbnes der forhandling om tvangsakkord for skyldneren, udsættes behandlingen af sagen om gældssanering.

Stk. 2. Stadfæstes akkordforslaget, bortfalder gældssaneringssagen.

§ 218. Gældssaneringssagen anses for sluttet, når fristen for kære af skifterettens afgørelse om afvisning af begæring, jf. § 202, stk. 3, eller om nægtelse af at indlede gældssaneringssag, jf. § 205, eller vedrørende gældssanering, jf. §§ 212 og 216, er udløbet, uden at kære er sket, eller når kæreinstansens kendelse er afsagt, eller når skyldnerens begæring er tilbagekaldt, eller når gældssaneringssagen er bortfaldet, jf. § 217, stk. 2.

Stk. 2. Nægtes gældssanering, eller tilbagekaldes skyldnerens begæring, og er der sket bekendtgørelse efter § 208, skal skifteretten inden en uge efter sagens slutning give meddelelse herom til samtlige kendte fordringshavere.

Stk. 3. Tages skyldnerens forslag helt eller delvis til følge, bekendtgør skifteretten straks sagens udfald i Statstidende. Genpart af bekendtgørelsen sendes samtidig til samtlige kendte fordringshavere.

§ 219. Skifteretten kan antage en medhjælper til under skifterettens tilsyn at udføre de i §§ 208, 209, stk. 2, 210, 213-214, 216, stk. 5, og 218, stk. 2-3, nævnte forretninger.

Stk. 2. Skifteretten kan når som helst under gældssaneringssagen beskikke en advokat for skyldneren, hvis der er særligt behov for advokatbistand og skyldneren opfylder den i

retsplejelovens § 330, stk. 1, nr. 2, nævnte betingelse. Om salær og godtgørelse for udlæg til den beskikkede advokat gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.

§ 220. I det omfang skifteretten ikke har krævet sikkerhed efter § 203, afholdes omkostningerne ved gældssaneringsagens behandling af statskassen. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten i forbindelse med sagens slutning bestemme, at omkostningerne skal erstattes af skyldneren.

Kapitel 28

Gældssaneringens virkninger

§ 221. Tages skyldnerens forslag helt eller delvis til følge, anvendes reglerne om omstødelse i §§ 64-80.

Stk. 2. Dækning af en fordring, som ikke ville have været berørt af gældssaneringskendelsen, kan ikke omstødes.

§ 222. Krav på omstødelse gøres gældende af fordringshaverne ved søgsmål, medmindre skifteretten bestemmer andet.

Stk. 2. En sikkerhedsret, der omfattes af reglen i § 71, bortfalder, så snart gældssaneringskendelsen er endelig.

§ 223. Senest på det i § 215 nævnte møde kan enhver fordringshaver, der omfattes af gældssaneringskendelsen, stille forslag om anlæg af omstødsessag. §§ 174, 175 og 186, stk. 1, 2.-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Træffes der ikke bestemmelse om sagsanlæg, kan enhver fordringshaver selv anlægge sag, såfremt fordringshaveren giver meddelelse herom senest på det i § 215 nævnte møde.

Stk. 3. Omstødsessag skal anlægges senest fire uger efter gældssaneringskendelsens afsigelse.

§ 224. Dømmes der til omstødelse, bestemmes det i dommen, at det idømte skal erlægges til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige omkostninger og udlodder resten til de af gældssaneringskendelsen omfattede fordringshavere.

§ 225. Reglerne om sikringsakters betydning for adgangen til retsforfølgning finder tilsvarende anvendelse på gældssanering.

§ 226. Gældssaneringskendelsen har mellem skyldneren og de pågældende fordringshavere samme virkning som et retsforlig.

Stk. 2. Gældssaneringskendelsen er bindende også for fordringshavere, der ikke har meldt sig. Kendelsen befrier skyldneren for den del af en før gældssaneringsagens indledning, jf. dog § 199, stk. 1, 2. pkt., stiftet gæld, som bortfalder ved kendelsen, såvel over for fordringshaveren selv som over for kautionister og andre, der hæfter for gælden.

Stk. 3. Gældssaneringskendelsen har ingen indflydelse på fordringshaveres rettigheder mod kautionister og andre, som hæfter tillige med skyldneren.

§ 227. Enhver overenskomst, hvorefter der af skyldneren eller af tredjemand indrømmes nogen fordringshaver større fordele end hjemlet ved gældssaneringskendelsen, er ugyldig.

§ 228. Når ganske særlige hensyn til skyldneren taler derfor, kan skifteretten på begæring genoptage gældssaneringsagen med henblik på ændring af gældssaneringskendelsens henstands- og afdragsbestemmelser.

Stk. 2. Forinden skifteretten træffer afgørelse om ændring af gældssaneringskendelsens henstands- og afdragsbestemmelser, indkaldes skyldneren og fordringshaverne til et møde i skifteretten. Når skyldnerens sociale forhold taler derfor, indkaldes desuden en repræsentant for kommunen til mødet.

§ 229. Gældssaneringskendelsen kan på begæring af en fordringshaver ophæves af skifteretten:

- 1) hvis det oplyses, at skyldneren under gældssaneringsagen har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold, eller
- 2) hvis skyldneren groft tilsidesætter sine pligter ifølge gældssaneringskendelsen.

Stk. 2. Forinden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, indkaldes skyldneren og fordringshaverne til et møde i skifteretten. Når skyldnerens sociale forhold taler derfor, indkaldes desuden en repræsentant for kommunen til mødet.

Stk. 3. Ophæves en kendelse om gældssanering, bortfalder en for denne af tredjemand stillet sikkerhed eller kaution, medmindre tredjemand vidste eller burde vide, at de i stk. 1, nr. 1, beskrevne omstændigheder forelå, eller den pågældende har medvirket til, at skyldneren har tilsidesat sine pligter som anført i stk. 1, nr. 2.

§ 230. Tages skyldnerens bo under konkursbehandling efter, at der er afsagt kendelse om gældssanering, har de af gældssaneringskendelsen omfattede fordringshavere krav på udlæg i forhold til fordringernes beløb uden hensyn til den skete nedskrivning, men efter fradrag af afbetalinger. Udlægget i konkursboet i forbindelse med disse afbetalinger kan dog ikke overstige, hvad der efter gældssaneringskendelsen tilkommer de pågældende fordringshavere, medmindre kendelsen er bortfaldet efter § 229.

Kapitel 29

Gældssanering i konkurs

§ 231. Reglerne i dette kapitel anvendes:

- 1) Hvis skyldnerens bo, efter at der er indgivet begæring om gældssanering, tages under konkursbehandling.
- 2) Hvis en skyldner, hvis bo er taget under konkursbehandling, indgiver begæring om gældssanering inden skifterettens indkaldelse til afsluttende skiftesamling.

Stk. 2. Skifteretten kan anvende reglerne i dette kapitel, selv om begæring om gældssanering fra en skyldner, hvis bo er under konkursbehandling, indgives senere end nævnt i stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Er et konkursbo sluttet med regnskab og udlodning, jf. §§ 151-152, og indgiver skyldneren begæring om gældssanering, kan skifteretten bestemme, at gældssaneringssag alene skal indledes for så vidt angår de fordringer, som er nævnt i § 233. I så fald finder reglerne i §§ 234-235 og 237 tilsvarende anvendelse.

§ 232. Kendelse om gældssanering i konkurs kan tidligst afsiges i forbindelse med boets slutning efter § 143 eller i forbindelse med skifterettens stadfæstelse af udkast til regnskab og udlodning, jf. § 151.

Stk. 2. I øvrigt træffer skifteretten bestemmelse om, i hvilket omfang gældssaneringssagens behandling skal afvente boets slutning.

§ 233. Kendelse om gældssanering i konkurs omfatter fordringer, der er stiftet inden konkursdekretets afsigelse, jf. dog § 30. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten bestemme, at kendelsen kun skal omfatte fordringer, der er stiftet inden et af skifteretten fastsat tidligere tidspunkt.

§ 234. Skifteretten tilvejebringer de yderligere oplysninger, som anses for nødvendige for en stillingtagen til begæringen om gældssanering, og som ikke er eller bliver tilvejebragt i forbindelse med behandlingen af konkursboet.

§ 235. Skifteretten kan overlade de i § 219, stk. 1, nævnte forretninger til konkursboets kurator eller skifterettens medhjælper.

§ 236. § 203 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Omkostningerne ved behandlingen af en sag om gældssanering i konkurs afholdes af konkursboet, jf. § 93, nr. 2. Sluttes boet efter § 143, stk. 1, finder § 220, 1. pkt., tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten i forbindelse med gældssaneringssagens slutning bestemme, at omkostningerne helt eller delvis skal afholdes af skyldneren.

§ 237. I øvrigt finder ved behandlingen af sager om gældssanering i konkurs reglerne i kapitel 25-28 anvendelse med de af forholdets natur følgende ændringer.

Afsnit V

Fælles regler

Kapitel 30

Særlige bestemmelser

§ 238. Ingen må handle som kurator, skifterettens medhjælper, medlem af kreditorudvalget, sagkyndig bistand, forretningskyndig medhjælp, revisor, tilsyn, tillidsmand eller vurderingsmand, hvis han er en af skyldnerens nærstående eller er afhængig af skyldneren, eller hvis der som følge af hans interesse i sagens udfald eller af andre grunde er tvivl om hans upartiskhed i det foreliggende spørgsmål.

Stk. 2. Har skyldneren drevet erhvervsvirksomhed, eller er skyldneren et selskab, en forening eller anden organisation, må revisor, tillidsmand eller vurderingsmand heller ikke på nogen af de i stk. 1 nævnte måder være knyttet til medlemmer af bestyrelse eller direktion, til kurator, skifterettens medhjælper, en likvidator eller til virksomhedens eller organisationens kasserer eller bogholder.

Stk. 3. En vurderingsmand må ikke have økonomisk interesse hos aftager og må ikke medvirke ved afhændelse af boets aktiver, medmindre vurderingsmanden i egenskab af auktionsholder alene har foretaget vurdering til brug for bortsalg på offentlig auktion.

Stk. 4. De i stk. 1 nævnte personer, nærstående til disse personer eller ansatte i disse personers virksomheder må ikke erhverve nogen del af boets aktiver.

§ 239. Skifteretten fastsætter vederlag til kurator, skifterettens medhjælper og tilsyn efter en konkret bedømmelse på grundlag af en begrundet indstilling fra de pågældende. Fastsættelsen af vederlaget skal ske under hensyn til arbejdets omfang og boets beskaffenhed, det med arbejdet forbundne ansvar og det under de givne omstændigheder opnåede resultat.

Stk. 2. Skifteretten fastsætter endvidere vederlag til tillidsmænd og retsvidner under hensyn til arbejdets omfang og boets beskaffenhed.

Stk. 3. Skifteretten kan efter indstilling fra kurator tillægge kreditorudvalgets medlemmer vederlag.

Stk. 4. Vederlagene afholdes af boet.

§ 240. Skifteretten kan indkalde enhver til at afgive forklaring efter retsplejelovens regler om vidner.

§ 241. Forældelse af en fordring afbrydes også i forhold til skyldneren personlig ved indgivelse af en på fordringen støttet konkursbegæring, ved anmeldelse i et konkursbo eller tvangsakkordbo samt ved vedtagelse af tvangsakkord, såfremt fordringen må anses for anerkendt i akkorden. Det samme gælder ved anmeldelse i anledning af indledt gældssaneringssag, og når fordringen under indledt gældssaneringssag må anses for anerkendt af skyldneren.

Stk. 2. Efter anerkendelse i konkursbo løber ny forældelsesfrist først fra boets slutning.

Kapitel 31

Skifterettens behandling af tvister

§ 242. Skifteretten prøver betingelserne for iværksættelse af foranstaltninger, som ved denne lov er henlagt til skifteretterne, og afgør tvist om boernes behandling eller om fordringer og krav, der rettes mod et konkursbo, samt efter parternes vedtagelse tvist om krav, der gøres gældende af konkursboet.

Stk. 2. Selvstændig dom for boets modfordringer kan ikke gives, medmindre modparten samtykker deri.

§ 242 a. Krav efter § 28, stk. 1 og 2, skal fremsættes over for skifteretten eller de almindelige domstole senest 3 måneder efter det tidspunkt, da skyldneren blev i stand til at gøre kravet gældende. Skifterettens afgørelse træffes ved dom. Skifteretten kan henskyde kravet til afgørelse ved de almindelige domstole.

§ 243. Behandlingen af tvister foregår efter retsplejelovens regler om borgerlige sager med de ændringer, som følger af forholdets natur.

§ 244. Den, som gør krav gældende mod konkursboet, kan indstævne skyldneren for skifteretten for at få dom over ham sammen med boet.

Stk. 2. Må inddragelsen af skyldneren i sagen antages at ville forhale boets afslutning, kan skifteretten afslå inddragelse.

§ 245. Skifteretten kan beskikke en advokat for en part, når det skønnes nødvendigt, at han har advokatbistand, og han opfylder den økonomiske betingelse i retsplejelovens § 330, stk. 1, nr. 2. Om salær og godtgørelse for udlæg til den beskikkede advokat gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.

§ 246. Afgørelse angående anmeldte fordringer og krav eller deres fortrinsret træffes ved dom.

§ 247. Andre afgørelser end de i § 246 nævnte træffer skifteretten ved kendelse eller beslutning.

Stk. 2. Skifteretten kan herved pålægge sagsomkostninger, hvis tvistens omfang og det med sagen forbundne arbejde gør det rimeligt. Retsplejelovens regler om sagsomkostninger finder da tilsvarende anvendelse. Hvis ikke andet bestemmes, er fuldbyrdesfristen 14 dage.

Stk. 3. Skifterettens beslutninger om fastsættelse af vederlag og andre omkostninger kan fuldbyrdes efter almindelige regler.

§ 248. Skifterettens domme, stadfæstelsen af regnskabet og den sluttede konkursbehandling kan ankes til landsretten. De under behandlingen afsagte kendelser og truffede beslutninger kan kun med landsrettens tilladelse inddrages under anken.

Stk. 2. Skifterettens kendelser og beslutninger kan med de i § 249 fastsatte undtagelser kæres til landsretten.

Stk. 3. Om kære mod dommes bestemmelser om processuelle straffe og om sagsomkostninger gælder reglen i retsplejelovens § 391, stk. 1.

§ 249. Skifterettens afgørelse efter § 8, § 21, § 113, stk. 2, § 115, stk. 2, §§ 120-122, § 175, stk. 1, jf. §§ 120, stk. 2, og 121, § 175, stk. 2, § 177, § 179, stk. 2, § 223, stk. 1, 2. pkt., jf. § 175, stk. 1, jf. §§ 120, stk. 2, og 121, § 223, stk. 1, 2. pkt., jf. § 175, stk. 2, og § 232, stk. 2, kan ikke indbringes for højere ret.

Stk. 2. Skifterettens afgørelse efter § 16 d kan kun kæres af skyldneren.

§ 250. Ankefristen er fire uger, som regnes fra domsafsigelsen, jf. retsplejelovens § 219, stk. 3, eller fra skifterettens stadfæstelse af udkast til regnskab eller udlodning.

Stk. 2. Landsretten kan dog undtagelsesvis tillade anke indtil 1 år efter konkursbehandlingens slutning. Retsplejelovens § 372, stk. 2, 5.-7. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 251. Kærefristen er to uger.

Stk. 2. Tilladelse til kære efter kærefristens udløb kan i indtil seks måneder gives efter reglen i § 250, stk. 2.

§ 252. Fra SØ- og Handelsrettens skifteafdeling sker anke og kære til Østre Landsret i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Om appel mod bestemmelser om processuelle straffe og sagsomkostninger i domme fra SØ- og Handelsrettens skifteafdeling gælder reglerne i retsplejelovens § 369, stk. 2, og § 391, stk. 1.

§ 253. Ankestævning forkyndes såvel for den ankendes modpart som for kurator eller, hvor ingen kurator er beskikket, for skifteretten eller skifterettens medhjælper.

§ 254. Procesbevillingsnævnet kan tillade, at landsrettens afgørelse indbringes for Højesteret. Retsplejelovens § 371, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, samt § 392, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

§ 255. Anke og kære sker i øvrigt efter retsplejelovens regler herom med de ændringer, som følger af forholdets natur.

Kapitel 32

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 256. Loven træder i kraft den 1. april 1978.

Stk. 2. Samtidig ophæves:

Lov nr. 51 af 25. marts 1872 om konkurs samt om nogle forandringer i de gældende bestemmelser om pant og execution.

Lov af 14. april 1905 (nr. 225 i 1906) om tvangsakkord uden for konkurs og om udvidelse af afgangens til tvangsakkord under konkurs.

§ 2 i lov nr. 177 af 29. april 1960 om ændringer i lov om konkurs m.v. (underpant i løsøre).

§ 257. Hvis begæring om konkurs eller akkordforhandling eller anmeldelse om betalingsstandsning er indgivet til skifteretten inden lovens ikrafttræden, anvendes de hidtil gældende regler.

Stk. 2. Er begæring om akkordforhandling indgivet før lovens ikrafttræden, men indtræder konkurs i henhold til en efter lovens ikrafttræden indgivet begæring, anvendes de hidtil gældende regler om virkningerne af en forudgående forhandling om tvangsakkord.

§ 258. På modregning mellem fordringer, som begge er erhvervet inden lovens ikrafttræden, anvendes de hidtil gældende regler.

§ 259. Er en fordring, for hvilken flere skyldnere hæftede solidarisk, blevet helt eller delvis indfriet før lovens ikrafttræden, anvendes de hidtil gældende regler om indfrielsens betydning for krav mod boet og mellem skyldnerne indbyrdes.

Stk. 2. Reglen i § 50 anvendes kun på sikkerhed eller modregningsadgang, som er opnået efter lovens ikrafttræden.

§ 260. Betingelserne for og virkningerne af omstødelse af dispositioner og retsforfølgning, som er foretaget før lovens ikrafttræden, bedømmes efter de hidtil gældende regler. Er begæring om konkurs indgivet efter lovens ikrafttræden, anvendes samme fremgangsmåde som bestemt for omstødelse.

§ 261. Er en fortrinsberettiget fordring indfriet inden lovens ikrafttræden, afgøres det efter de hidtil gældende regler, om fortrinsretten er gået over på et regreskrav mod skyldneren.

§ 262. Arvekrav, som efter § 34 i lov nr. 51 af 25. marts 1872 er tillagt sikkerhed i løsøre ved tinglysning af udskrift af skiftebogen, fyldestgøres forud for de i § 97 nævnte fordringer, såfremt fristdagen indtræder senest tre år efter, at den arving, hvem arven er tilfaldet, er blevet eller ville være blevet myndig, eller i tilfælde af, at dette er sket inden lovens ikrafttræden, såfremt fristdagen indtræder senest tre år efter ikrafttrædelsen.

§ 263. Justitsministeren kan indtil videre efter de hidtil gældende regler som regnskabskyndige tillidsmænd beskikke personer, der ved lovens ikrafttræden er autoriseret som regnskabskyndige tillidsmænd ved akkordforhandlinger, og som driver erhvervsmæssig virksomhed som revisorer.

§ 264. Indtil justitsministeren træffer anden bestemmelse, skal skifteretten, såfremt den ved konkursens erklæring har grundet sin kompetence på anden omstændighed end den, at skyldneren har eller ved sin død havde bopæl her i riget, oplyse dette i konkursdekretet.

§ 265. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger. De ændringer af konkursloven, der indeholdes i § 3 i lov nr. 260 af 8. juni 1979 (Behandling af borgerlige sager m.v.), trådte i kraft den 1. januar 1980.

Lov nr. 187 af 9. maj 1984 (Betalingsstandsning, gældssanering m.v.) (* 1), indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1984.

Stk. 2. Hvis anmeldelse om betalingsstandsning eller begæring om konkurs er indgivet til skifteretten inden lovens ikrafttræden, anvendes de hidtil gældende regler i stedet for reglerne i § 1, nr. 7-10 og 14-16.

Stk. 3. På modregning mellem fordringer, som begge er erhvervet inden lovens ikrafttræden, anvendes de hidtil gældende regler.

I lov nr. 320 af 4. juni 1986 fastsættes i § 4, stk. 1, at den ændring, som angår § 252, træder i kraft den 1. juli 1986.

De ændringer af konkursloven, der indeholdes i § 1 i lov nr. 384 af 10. juni 1987 (Kuratorsalærer m.v.), trådte i kraft den 1. oktober 1987.

I lov nr. 387 af 10. juni 1987 (Gældssanering med specielt henblik på studiegæld) fastsættes i § 2, stk. 1, at den ændring, som angår konkurslovens § 197, træder i kraft den 1. juli 1987. I § 2, stk. 2, fastsættes, at hvis begæring om gældssanering er indgivet til skifteretten inden lovens ikrafttræden, anvendes de hidtil gældende regler.

De ændringer af konkursloven, der indeholdes i § 18 i lov nr. 389 af 7. juni 1989 (Ophævelse af det sociale udvalgs selvstændige kompetence m.v.), trådte i kraft den 1. januar 1990.

De ændringer af konkursloven, der indeholdes i § 1 i lov nr. 215 af 10. april 1991 (Postspærring), trådte i kraft den 1. juli 1991.

Lov nr. 363 af 6. juni 1991 (Underskud ved tvangsakkord og gældssanering m.v. og ændringer som følge af konkurskatteloven) (* 2) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning for frivillige akkorder, tvangsakkorder og gældssaneringer, hvor fristdagen efter konkursloven er den 27. december 1990 eller senere. For frivillige akkorder, hvor der ikke er en fristdag efter konkursloven, har loven virkning, når aftale om frivillig akkord er indgået den 27. december 1990 eller senere.

Lov nr. 313 af 17. maj 1995 (Ophævelse af lov om særlig indkomstskat m.v. samt konsekvensændringer m.v.) (* 3) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 19

Stk. 1. Loven har virkning for indkomståret 1996 og senere indkomstår.

Stk. 2-4. (Udelades)

Stk. 5. Loven har virkning for konkursboer, der afsluttes i de indkomstår, som loven har virkning for efter stk. 1.

Stk. 6. § 18 har virkning for skatter, der vedrører de indkomstår, som loven har virkning for efter stk. 1.

Lov nr. 1082 af 20. december 1995 (Ændringer som følge af oprettelsen af Procesbevillingsnævnet) (* 4) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 14

Stk. 1. Loven træder for Danmark og Grønland i kraft den 1. januar 1996. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden for Færøerne.

Stk. 2. Er ansøgning om anke- eller kærretilladelse indgivet før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Lov nr. 382 af 22. maj 1996 (Rationalisering og modernisering af konkursbehandlingen m.v.)⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 1996.

Stk. 2. Er konkursdekretet afsagt inden lovens ikrafttræden, anvendes de hidtil gældende regler.

Lov nr. 385 af 22. maj 1996 (Ændringer som følge af lov om skifte af dødsboer) (* 6) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1997.

Stk. 2. Er dødsfaldet indtrådt inden lovens ikrafttræden, eller indgives begæring om skifte af uskiftet bo før lovens ikrafttræden, anvendes de hidtil gældende regler.

Lov nr. 1223 af 27. december 1996 (Ændring som følge af dødsboskifteloven og dødsboskatteloven m.v.) (* 7) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 37

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1997.

Stk. 2. For så vidt angår indkomstbeskatning m.v. i forbindelse med dødsfald, finder §§ 1-3, § 4, nr. 1-5, §§ 5-16, § 17, nr. 1-6, 8, 9, 14-16, 19, 21, 22, 27 og 28, §§ 18-21, § 22, nr. 1-3, 5 og 6, § 23, nr. 2, 3, 5, 6 og 8-14, §§ 24-27, § 28, nr. 3, 5, 7 og 10, § 29, nr. 2-4 og 6, § 30, § 31, § 32, nr. 1, og §§ 33-36, anvendelse på boer og mellemprioder vedrørende personer, som er afgået ved døden efter lovens ikrafttræden, på beskatningen af efterlevende ægtefæller og modtagere af udlodning og boudlæg efter personer, som er afgået ved døden efter lovens ikrafttræden, samt på skifte af uskiftet bo i den efterlevende ægtefælles levende live, når anmodning om skifte indgives efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. -4. (Udelades)

Justitsministeriet, den 4. februar 1997

Frank Jensen

/ Lars Hjortnæs